

informato**r**

Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Wesołych Świąt

*Ks. Jan Twardowski
„Pomódlmy się w Noc Betlejemską...”*

*Pomódlmy się w Noc Betlejemską,
w Noc Szczęśliwego Rozwiązania,
by wszystko się nam rozplątało,
węzły, konflikty, powikłania.*

*Oby się wszystkie trudne sprawy
porozkręcały jak supełki,
własne ambicje i urazy
zaczęły śmieszyć jak kukielki.*

*I oby w nas złośliwe jędze
pozamieniały się w owieczki,
a w oczach mądre łzy stanęły
jak na choince barwnej świeczki.*

*By anioł podarł każdy dramat
aż do rozdziału ostatniego,
kładąc na serce pogmatwane,
jak na osiołka – kompres śniegu.*

*Aby wątpiący się rozplakał,
na cud czekając w swej kolejce,
a Matka Boska – cichych, ufnych –
jak ciepły pled, wzięła na ręce.....*

*Ciepłych, serdecznych, rodzinnych
Świąt Bożego Narodzenia
oraz realizacji planów i spełniających
się marzeń w Nowym Roku 2013*

*życzy wszystkim
Członkom Izby i ich Rodzinom
Rada ŚOIIB*

Rezolucja Nadzwyczajnego Jubileuszowego Krajowego Zjazdu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, przyjęta przez akklamację w dniu 11 października 2012 roku w Warszawie wiernie oddaje wartość społeczną Samorządu Zawodowego Inżynierów Budownictwa.

Udział w spotkaniach z okazji 10-lecia naszej działalności, organizowanych przez izby okręgowe był dla mnie ważnym doświadczeniem, okazją poznania: ciekawych, różnorodnych, często nowych i odważnych godnych naśladowania form pracy.

Upewniłem się jak ważną, nie zawsze dostrzeganą, funkcję integracyjną zblizającą ludzi poszczególnych regionów pełni nasz Samorząd, realizującą mądrą zasadę - „poznać i zrozumieć”.

Patrząc w przyszłość dzielę się ważnymi wiadomościami:

- powstał Zespół Organizacyjny „Forum Młodych” - więcej na stronie internetowej ŚOIIB,
- w preliminarzu przyszłorocznego budżetu przewidziano środki finansowe na przedsięwzięcia dla potrzeb członków Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, w tym również próbę budowania zaplecza doradczego w zakresie: prawnym, ekonomicznym i asekuracyjnym (ubezpieczenia).

Liczę na współpracę przy realizacji tego programu.

Życzę pogodnych Świąt Bożego Narodzenia i wiele dobrego w Roku 2013.

*Franciszek Buszka
Przewodniczący Rady ŚOIIB*

SPIS TREŚCI

■ Życzenia świąteczne	2
■ Słowo przewodniczącego Rady ŚOIIB	3
■ Spis treści, Kalendarium	4
■ Rzecznik prasowy ma głos	5
■ Buduje się... ..	6
■ Obchody jubileuszu 10-lecia ŚOIIB	12
■ Uroczystości w Akademii Muzycznej w Katowicach	14
■ XV Jubileuszowa Gala Budownictwa Śląskiego	16
■ Nadzwyczajny Jubileuszowy Krajowy Zjazd PIIB	17
■ Jubileuszowe refleksje	18
■ Dzień Inżyniera Budownictwa	20
■ Oczyszczanie ścieków na Żywiecczyźnie	22
■ Nasze podróże	24
■ „Wiecha – wicha – glajcha” po japońsku i nie tylko	30
■ Forum młodych	33
■ Niezwykły zwykły inżynier	34
■ Wyniki konkursu fotograficznego 2012	36
■ Relacja z wyjazdu techniczno-turystycznego do Londynu	38
■ Relacja z rejsu po Adriatyku	42
■ Szkolenie OROZ i OSD	44
■ Komunikat	44
■ Informacja o szkoleniach	45
■ Bieg w Częstochowie	45
■ Informacja o WPPK	45
■ Zawody Narciarskie	46
■ Wyjazd narciarski do Włoch	46
■ Pozostaną w naszej pamięci	47

NA OKŁADCE:

Zdjęcie Warszawy nagrodzone w konkursie FOTO (autor: Ewa Dworska).

Zdjęcie szopki z kościoła pw. św. Franciszka i Klary z Asyżu w Tychach (autor: Paweł Lubos - jest także autorem zdjęć z 6 strony).

KALENDARIUM WYDARZEŃ

01-08.09.2012	Rejs żeglarski do wybrzeży Chorwacji; (więcej na 42 stronie).
03.09.2012	Posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚOIIB.
03.09.2012	Odbyło się 5 rozpraw KSD. Ze ŚOIIB uczestniczyła Barbara Twardosz – Michniewska.
03-09.09.2012	Wyjazd techniczno – turystyczny do Londynu; (więcej na 38 stronie).
06.09.2012	Rozprawa Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ŚOIIB.
10.09.2012	Posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej ŚOIIB.
13.09.2012	Posiedzenie Składu Orzekającego Rady ŚOIIB.
13.09.2012	Rozprawa Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ŚOIIB.
20.09.2012	Posiedzenie Rady ŚOIIB.
26.09.2012	Konferencja pn.: IV Śląskie Forum Inwestycji, Budownictwa i Nieruchomości; (więcej na 12 stronie). numeru.
27.09.2012	Uroczystość 10-lecia Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Centrum Nauki i Edukacji Muzycznej Symfonia Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach; (więcej na 14 stronie).
01.10.2012	Inauguracja Roku Akademickiego 2012/2013 Politechniki Częstochowskiej. ŚOIIB reprezentowali Waldemar Szleper i Elżbieta Nowicka-Słowik.
01.10.2012	Posiedzenie Składu Orzekającego Rady ŚOIIB.
03.10.2012	Spotkanie przedstawicieli młodej kadry technicznej ŚOIIB w obwodzie w Częstochowie w ramach tworzonego Forum Młodych ŚOIIB (więcej na 33 stronie).
03.10.2012	Posiedzenie Komisji Ekonomicznej.
04.10.2012	Rozprawa Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego ŚOIIB.
5-7.10.2012	Szkolenie Krajowej Komisji Rewizyjnej i okręgowych komisji rewizyjnych – udział wzięli członkowie OKR ŚOIIB i KROZ – Waldemar Szleper.
11.10.2012	Nadzwyczajny Jubileuszowy Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa zwołany z okazji 10-lecia działalności samorządu zawodowego inżynierów budownictwa (więcej na 17 stronie)
11.10.2012	Kontrola pracy Komisji Doskonalenia Zawodowego przeprowadzona przez zespół kontrolny OKR.
11.10.2012	Posiedzenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.
17-19.10.2012	IV Konferencja naukowo-szkoleniowa na temat „Bezpieczeństwo i ochrona obiektów budowlanych na terenach górniczych” pod patronatem przewodniczącego Rady ŚOIIB.
17-19.10.2012	Warsztaty szkoleniowe organów nadzoru budowlanego, organów administracji architektoniczno-budowlanej oraz organów prowadzących postępowania z zakresu planowania przestrzennego.
18-20.10.2012	Szkolenie dla członków zespołów okręgowych rzeczników odpowiedzialności zawodowej oraz okręgowych sądów dyscyplinarnych okręgowych izb: Dolnośląskiej, Opolskiej, Podkarpackiej, Śląskiej i Małopolskiej OIIB (więcej na 44 stronie).
19.10.2012	Odbyło się 5 rozpraw KSD. Ze ŚOIIB uczestniczyła Barbara Twardosz –Michniewska.
25.10.2012	Posiedzenie Prezydium Rady ŚOIIB.
26-27.10.2012	Dzień Inżyniera Budownictwa ŚOIIB w Hucisku; (więcej na 20 stronie).
15.11.2012	Posiedzenie Prezydium Rady ŚOIIB.
16-17.11.2012	Szkolenie dla członków KROZ i KSD z udziałem koordynatora OROZ i przewodniczącego OSD.
22.11.2012	Posiedzenie Prezydium Rady ŚOIIB - tematem posiedzenia pro-wizorium budżetowe na 2013r.

ROMAN KARWOWSKI
Rzecznik Prasowy ŚOIIB

KOLEŻANKI I KOLEDZY

10 lat minęło, to piękny wiek i dobry powód do wspomnień. Wspominaliśmy więc i podsumowywaliśmy w ostatnich tygodniach sporo. Działo się to na uroczystościach jubileuszowych między innymi w Akademii Muzycznej w Katowicach i na Zamku Królewskim w Warszawie. Piszemy o tym wewnątrz numeru. Z okazji jubileuszu nakręcony został przez TVP Katowice film o naszej izbie, który dostępny jest na stronie internetowej. Wydaliśmy również Monografię, a jej skróconą wersję – specjalne wydanie Informatora, każdy z Państwa otrzymał miesiąc temu.

Nadchodzący 2013 rok zapowiada się bardzo aktywnie nie tylko pod względem pracy, ale także wspólnych spotkań integracyjnych i zawodów sportowych. Pierwsze ich zwiastuny są już w tym numerze. W dniu 2 lutego odbędzie się slalom gigant w Wiśle, na przełomie lutego i marca planowany jest wyjazd na narty w Alpy włoskie, a w maju bieg na 10 km w Częstochowie. W czerwcu lub we wrześniu zapraszamy na rejs wzdłuż wybrzeży Chorwacji, no i w końcu jesienią na turniej brydżowy i zawody strzeleckie. O wszystkich tych imprezach będziemy pisali w kolejnych numerach Informatora i oczywiście zamieszczane będą o nich informacje na naszej stronie internetowej.

Za oknami czuć już zbliżające się święta, nadchodzi wyjątkowy czas, czas spędzany w gronie najbliższych, czas bez pośpiechu i zmartwień, pełen niezapomnianych chwil. W imieniu własnym oraz Rady Programowej i Zespołu Redakcyjnego życzę, aby nadchodzące święta były dla każdego z Państwa właśnie takie. A w Nowym 2013 roku by nikomu nie zabrakło szczęścia i sukcesów oraz energii do realizacji nowych, wspaniałych pomysłów.

Roman Karwowski

Buduje się...

TYCHY

Kościół pw. św. Franciszka i Klary z Asyżu i klasztor Zakonu Braci Mniejszych Franciszkanów w Tychach

Na rozstaju ulicy Paprocańskiej i Przemysłowej w Tychach od 2000 roku powstaje kościół wraz z klasztorem pw. św. Franciszka i Klary z Asyżu. Jest to szczególna budowa, nawiązująca użytym do budowy kamieniem dolomitowym do kompleksu klasztorowego w Asyżu. Podobnie jak w Asyżu są tu wąskie zaułki jak i pochylnie nawiązujące do asyjskiego wzgórze. W 2000 roku budowę rozpoczęto od kaplicy będącej kopią Porejunkuli – miejsca śmierci św. Franciszka. Kościół zaprojektowano jako dwukondygnacyjny z galeriami oraz pięcioma wieżami symbolizującymi pięć ran Chrystusa. Cztery wieże o żelbetowej konstrukcji i wysokości około 44 m są już dzisiaj widoczne z wielu miejsc Tychów. Piąta wieża będzie w konstrukcji stalowej z oryginalnym podświetleniem. Przewiązką można wejść do budynku klasztoru, który na pięciu kondygnacjach będzie mieścił dwukondygnacyjną kaplicę, refektarz, cele mieszkalne zakonników oraz inne pomieszczenia.

Projektowana kubatura budynku kościoła i klasztoru wynosi 23.770 m³, a powierzchnia użytkowa ma wynieść 3.463 m².

Autorem projektu architektonicznego jest arch. Stanisław Niemczyk, parafianin tego kościoła, przy współpracy autorskiej arch. Anny Niemczyk - Wojteckiej oraz arch. Roberta Wojteckiego. Projekt konstrukcji opracowało małżeństwo inż. Marta i Leszek Wieszke. Kierownikiem budowy jest też parafianka - inż. Ilona Lipińska. Nad całością czuwa budowniczy ze strony prowincji zakonnej o. Wawrzyniec Jaworski OFM, który samodzielnie wykonuje część rzeźb w kamieniu.

Bardzo ciekawym rozwiązaniem jest konstrukcja dachu w formie drewnianej, przestrzennej kratownicy nad jednonawowym kościołem - niestety już zakryta odeskowaniem.

Kościół budowany jest systemem gospodarczym, głównie ze składek wiernych tej parafii. Budowniczowie, najczęściej emerytowani parafianie, z powodzeniem radzą sobie z trudnymi rozwiązaniami architektonicznymi zaprojektowanymi w kamieniu, betonie i drewnie, a dotyczącymi sklepień, łuków oraz form rzeźbiarskich.

Ciekawostką jest sposób ogrzewania obiektu – przewidziano ogrzewanie podłogowe z własnej kotłowni. Były propozycje wykorzystania ciepła geotermalnego.

Mimo trwającej budowy, w okresie świąt Bożego Narodzenia odbywają się w niesamowitej scenarii oraz nieraz w mrozie nabożeństwa liturgiczne, a przede wszystkim Pasterka; przez wiele lat w tym okresie organizowana jest także Żywa Szopka odwiedzana nie tylko przez parafian. Na razie trudny jest do przewidzenia termin poświęcenia kościoła i klasztoru.

GLIWICE

Drugi Zakład Filtrów Ceramicznych NGK Ceramics POLSKA

Inwestor:

NGK Ceramics Polska Sp. z o.o

Generalny wykonawca:

TAKENAKA EUROPE GMBH Sp. z o.o. Oddział w Polsce

Inwestor - japoński producent ceramicznych wkładów do silnika Diesla, działający od 2003 roku na terenie gliwickiej podstrefy Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej - rozpoczął w czerwcu 2012 budowę nowej fabryki zlokalizowanej obok dotychczasowego zakładu NGK przy ul. Gutenberga 6 w Gliwicach.

W fabryce będą wytwarzane duże wkłady ceramiczne służące jako nośniki katalizatorów w układach wydechowych w większych pojazdach mechanicznych takich jak samochody ciężarowe, czy maszyny rolnicze. Produkcja rozpocznie się w styczniu 2014 roku. NGK Ceramics zatrudni co najmniej 200 nowych pracowników.

Inwestycja obejmuje budowę hali produkcyjnej z zapleczem socjalnym i biurowym, z obiektami towarzyszącymi dla linii technologicznej wraz z infrastrukturą techniczną. Przewiduje się, że hala

produkcyjna będzie rozbudowywana. Wykonane zostaną m.in. obiekty kubaturowe, infrastruktury technologicznej, infrastruktury instalacyjnej i drogowej.

Powierzchnia terenu budowy wynosi 9,5 ha, powierzchnia zabudowy: ponad 18 tys. m², kubatura: ponad 237 tys. m³.

Główny obiekt to trzykondygnacyjny, niepodpiwniczony budynek o gabarytach: (SxDxH), około 170m x 170m x (12m+15m+24m); kondygnacje w zróżnicowanym obrysie.

Typ konstrukcji: szkieletowa, prefabrykowana (żelbetowe słupy i belki); słupy osadzone w żelbetowych fundamentach wylewanych na mokro, stropy z płyt kanałowych.

Dach w konstrukcji stalowej, kratownicowej; pokrycie z blachy trapezowej z ociepleniem i warstwą uszczelniającą z membrany dachowej. Obudowa ścian z paneli typu sandwich.

ŻARKI

Renowacja Elewacji Kościoła Parafialnego Św. Ap. Szymona i Judy Tadeusza w Żarkach, ul. Leśniowska 1

Inwestor:

Parafia pw. św. ap. Szymona i Judy Tadeusza, 42-310 Żarki, ul. Leśniowska 1.

Wykonawca:

FHU J.Woźniak, 31-543 Kraków, ul. Pułk. Nullo 7/4

Zakończona została renowacja elewacji kościoła parafialnego św. ap. Szymona i Judy Tadeusza, 42-310 Żarki, ul. Leśniowska 1.

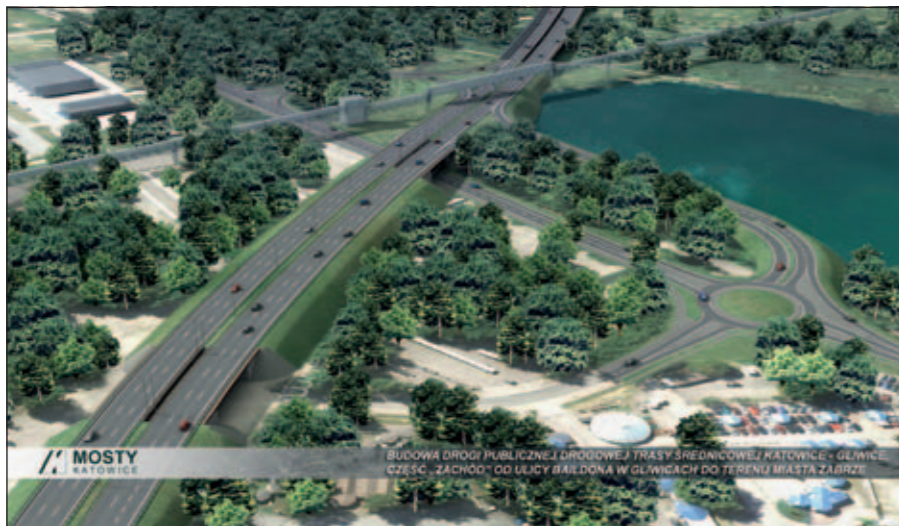
W ramach zadania wykonano renowację elewacji

kościół polegającą na przygotowaniu podłoża, uzupełnieniu tynków, wygładzeniu ścian, wykonanie impregnacji powierzchni elewacji oraz elementów sztukatorskich, malowanie elewacji.

ŚLĄSK

Budowa Drogowej Trasy Średnicowej

Budowana Drogowa Trasa Średnicowa o planowanej długości 31,3 km ma połączyć Katowice z Gliwicami i jest najważniejszą inwestycją regionalną w zakresie budowy systemu komunikacyjnego.

Inwestycja jest zadaniem sześciu powiatów miejskich, przez które przebiega. Ze względu na rozmiar przedsięwzięcia realizacja DTŚ przejęta została na podstawie porozumienia od Zarządów poszczególnych miast przez Zarząd Województwa Śląskiego. Spółka Akcyjna „Drogowa Trasa Średnicowa” w Katowicach pełni funkcję inwestora zastępczego na podstawie umowy powierniczej.

Trasa stanowić będzie główną oś komunikacyjną aglomeracji katowickiej biegnąc przez jej największe miasta, tj. Katowice, Chorzów, Świętochłowice, Rudę Śląską, Zabrze i Gliwice.

Obecnie przebiega przez pięć miast od węzła z ul. de Gaulle'a w Zabrzu poprzez Rudę Śląską, Świętochłowice, Chorzów, do węzła z ul. Murkowską w Katowicach. Jest to ponad 20 km trasy na dominującym w aglomeracji śląskiej kierunku ruchu drogowego wschód - zachód.

Pozostaje do wybudowania odcinek DTŚ od ul. de Gaulle'a w Zabrzu do Drogi Krajowej nr 88 (DK88) w Gliwicach (kontrakty Z3 i Z4 w Zabrzu oraz G1 w Gliwicach – w trakcie realizacji; kontrakt G2 w Gliwicach – przygotowany do realizacji) o łącznej długości 11,3 km.

Obecnie trwają roboty budowlano-montażowe na dwóch odcinkach DTŚ:

- **Z3 i Z4 w Zabrzu** - o długości 2,95 km - od granicy miast Zabrze i Gliwice do ronda de Gaulle'a w Zabrzu.

W dniu 29.05.2012 r. podpisano umowę z konsor-

cjum firm - Eurovia Polska S.A. z Kobierzyc (lider) i Przedsiębiorstwo Remontów Ulic i Mostów w S.A. z Gliwic (partner).

Cena kontraktowa to kwota 184 100 988,64 zł brutto.

Umowna data zakończenia realizacji tego odcinka - koniec maja 2014 r.

Na tym odcinku zaprojektowano 4 obiekty inżynierskie (tunel, most i 2 wiadukty) oraz jedno połączenie Trasy Głównej z ulicami miejskimi – poprzez łącznicę oraz wykonywane obecnie rondo w ciągu ul. Roosevelta – na granicy z miastem Gliwice. Zadbano również o urządzenia ochrony środowiska naturalnego, jak: ekrany akustyczne, przepusty dla zwierząt, urządzenia naprowa-

dzające zwierzęta do przejść, wygradzenia trasy, separatory substancji ropopochodnych.

- **G1 w Gliwicach** - ok. 2,8 km - od ul. Kujawskiej w Gliwicach do granicy z miastem Zabrze.

W dniu 11.07.2012 r. podpisana została umowa ze SKANSKA S.A. z Warszawy.

Cena kontraktowa to kwota 244 572 674,49 zł brutto.

Umowna data zakończenia realizacji odcinka - sierpień 2014 r.

Na tym odcinku zaprojektowano 5 obiektów inżynierskich (4 wiadukty i 1 most). Będzie posiadał on połączenie z autostradą A1, które zapewni wjazdy i zjazdy we wszystkich kierunkach. Z DTŚ będzie można również zjechać na ul. Kujawską, która docelowo będzie łączyć się z ul. Błonie poprzez nowo budowane rondo. Zrealizowane zostaną również elementy ochrony środowiska naturalnego w postaci zastępczych zbiorników wodnych dla płazów, ekranów akustycznych, pasów zieleni izolacyjnej, przepustów dla zwierząt, ogrodzeń i urządzeń naprowadzających zwierzęta do przejść, separatorów substancji ropopochodnych.

Oba projekty współfinansowane są przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Śląskiego na lata 2007-2013.

Pozostałe źródła finansowania projektów pochodzą z kredytu Europejskiego Banku Inwestycyjnego, rezerwy subwencji ogólnej określonej w art. 26 Ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego oraz z budżetów miast Zabrze i Gliwice.

KATOWICE

Centrum Handlowe Europa Centralna

Inwestor:

Helical Poland Sp. z o.o.

Generalny wykonawca:

Polimex Mostostal Siedlce

Projekt:

Pracownia Projektowa Czora – Czora Katowice

Nadzór inwestorski:

Inżynierowie ze ŚIOIIB

Powierzchnie handlowe:

Galeria Handlowa o powierzchni 27.000 m²

Park Handlowy o powierzchni 40.000 m²

Food Court o powierzchni 1.200m²

W pobliżu skrzyżowania dwóch autostrad A1 i A4 Węzła Sośnica została zlokalizowana budowa Centrum Handlowego Europa Centralna.

Prace na budowie Centrum są już niemal na ukończeniu. Można zobaczyć

ostateczny kształt i detale wykończeniowe budynków galerii i parku handlowego. Z parkingu znikają błoto i materiały budowlane, a w ich miejsce pojawiają się strefy parkingowe i alejki dla pieszych. Uwaga skupia się w tej chwili na pracach wykończeniowych wewnątrz budynków oraz na parkingach.

Ze względu na wielkość obiektu oraz na ograniczoną nośność gruntu wykonano palowanie – setki słupów pokryły teren niczym betonowy las. Następnie przygotowano fundamenty i wzniesiono główną konstrukcję budynków ze słupów prefabrykowanych żelbetowych. Ściany są murowane. Z zewnątrz pokrywa je okładzina z gotowych paneli. Na specjalnie wykonanej antresoli z żelbetu powstaną restauracje. Wykonano już instalacje oraz przyłączono niezbędne media (przedruk z foldera reklamowego Inwestora).

Postęp prac można oglądać na stronie internetowej www.europacentralna.eu

KATOWICE

Budowa Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia na „Katowickiej osi kultury”

Projektant:

KONIOR STUDIO mgr inż.arch. Tomasz M. Konior.

Wykonawca - konsorcjum firm:

WARBUD S.A. z Warszawy jako leader konsorcjum,

P.W. EDBUD z Bydgoszczy,

LTT Sp. z o.o. z Warszawy.

Kierownik budowy:

mgr inż. Grzegorz Strzelczyk.

Podróżując ulicą Roździeńskiego w Katowicach intryguje szybko wznoszony budynek zlokalizowany tuż

przy ulicy. Jest to budowa nowej siedziby NOSPR. Narodowa Orkiestra Symfoniczna Polskiego Radia w Katowicach - to instytucja kulturalna, która zapisana jest

złotymi zgłoskami w historii kultury ponadregionalnej w ostatnim 75-leciu. W jednym z poprzednich „Informerów” wspomnieliśmy o zamierzonej budowie siedziby NOSPR, jako jednej z trzech instytucji tworzących „KATOWICKĄ OŚ KULTURY” obok: Muzeum Śląskiego i Europejskiego Centrum Kongresowego.

Dla zobrazowania skali zamierzenia inwestycyjnego należy wymienić podstawowe dane charakteryzujące je, a są to:

- nakłady finansowe całkowite – 265 mln zł,
- w tym 142,8 mln zł wkład Miasta Katowice oraz 122,2 mln zł dofinansowanie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, działanie 11.2. Rozwój oraz poprawa stanu infrastruktury kultury o znaczeniu ponadregionalnym,
- kubatura brutto – 199841 m³,
- powierzchnia netto – 25450 m²,
- duża sala koncertowa – 1800 miejsc,
- sala kameralna – 300 miejsc,
- ilość pomieszczeń funkcji podstawowej – 116.

Wbudowanie aktu erekcyjnego pod budowę NOSPR w Katowicach nastąpiło 6 czerwca 2012 w obecności ministrów: Elżbiety Bieńkowskiej i Bogdana Zdrojewskiego. Zakończenie budowy planowane jest na IV kwartał 2013r.

CZĘSTOCHOWA

Rozbudowa i remont budynku Filharmonii Częstochowskiej

Autor projektu:

Biuro Projektów Wielobranżowych „ROBIPROJEKT” Andrzej Kozielski z Gliwic. Funkcję Konsultanta przy wykonywaniu prac projektowych pełnił prof. zw. dr inż. arch. Tadeusz Gawłowski, który był autorem projektu wybudowanej w latach 60 filharmonii.

Wykonawca:

Konsorcjum firm:

- Przedsiębiorstwo Budowlano-Montażowe FLIS-BUD Stanisław Flis z Janowa Lubelskiego,
- Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe BYCHOWO Witold Zgubiński z Lublina.

Inżynier kontraktu:

Wielobranżowe Przedsiębiorstwo Inwestycyjne WUDIMEKS Sp. z o.o. z Częstochowy.

Dane charakterystyczne budynku filharmonii po przeudowie:

- pow. zabudowy – 2.918,14 m²
- pow. użytkowa – 7.837,60 m²
- kubatura – 52.427,23 m³

BUDYNEK REMONTOWANY (istniejący budynek filharmonii)

W wyniku przeprowadzonego remontu:

- obiekt został dostosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych
- wymieniono wszystkie instalacje wewnętrzne
- zwiększono o ok. 50% ilość WC dla widzów,
- wybudowano windę towarową do transportu dekoracji, elementów scenicznych oraz instrumentów,
- ocieplono budynek z wykonaniem nowych okładzin z kamienia naturalnego oraz fasady szklanej,
- wykonano adaptację części piwnicy z przeznaczeniem na pomieszczenia klubu jazzowego z dwiema

salami konsumpcyjnymi (dla palących i niepalących) na ok.70 osób.

- wykonano remont sali koncertowej i kameralnej, w tym:
 - zwiększono powierzchnię sceny poprzez dodatkową podnoszoną platformę,
 - wymieniono posadzki oraz wszystkie fotele,
 - odnowiono okładziny ścienne,
 - wykonano muszlę koncertową.

Liczba miejsc w sali kameralnej wyniesie 160 osób, w tym 4 miejsca dla niepełnosprawnych. Sala koncertowa z balkonem będzie mieściła 848 widzów, w tym 2 miejsca dla osób niepełnosprawnych.

BUDYNEK NOWY

Budynek nowy (dobudowany) stanowi zaplecze socjalno – administracyjno – techniczne filharmonii. Jest to obiekt czterokondygnacyjny usytuowany między istniejącą filharmonią, a sąsiadującym budynkiem przy ul. Garibaldiiego.

Mieszczą się w nim następujące pomieszczenia: garaż z parkingiem zadaszonym i podziemnym na 20 samochodów, hol z przeszklonym dachem, sala prób spełniająca wymogi akustyczne, pomieszczenia biurowo-administracyjne, garderoby, pokoje gościnne.

Do bezpośrednich efektów zrealizowanej inwestycji należy poprawa warunków funkcjonowania filharmonii, podniesienie standardu oraz zwiększenie liczby organizowanych koncertów i innych imprez kulturalnych oraz poprawa bezpieczeństwa użytkownika budynku. Dodatkowym efektem jest wzrost zatrudnienia o 37 osób (w tym 30 chórzystów).

Koszt realizacji całego zadania wraz z wyposażeniem wynosi około 38 mln zł, w tym 17,4 mln stanowi dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2007-2013, Priorytet XI „Kultura i Dziedzictwo kulturowe”, Działanie 11.2 „Rozwój oraz poprawa stanu infrastruktury kultury o znaczeniu ponadregionalnym”.

KATOWICE

Dworzec kolejowy w Katowicach

Hala nowego dworca kolejowego w Katowicach, będącego częścią zintegrowanego kompleksu komunikacyjno-handlowo-biurowego, została otwarta 29 października 2012. Od tego dnia podróżni mogą korzystać m.in. z poczekalni i kas biletowych oraz oferty 31 punktów handlowo-usługowych. Oddanie do użytku hali obsługi pasażerów to zakończenie pierwszego etapu inwestycji. Otwarcie hali dworcowej odbyło się po 17 miesiącach od rozpoczęcia budowy na Placu Wilhelma Szewczyka.

W przestronnej i nowoczesnej hali obsługi o powierzchni 5 800 m², pasażerowie mają do dyspozycji kasy biletowe, punkty informacyjne, a także poczekalnie, toalety i szatnie. W części handlowej znajdują się restauracje i kawiarnie, sklepy, kioski, księgarnia, cukiernia, apteka i inne usługi niezbędne dla podróżnych. Odwiedzający dworzec mogą również skorzystać z udogodnień niedostępnych wcześniej na katowickim dworcu, takich jak: ruchome schody i chodniki, sala dla VIP-ów, a także system zintegrowanej informacji. Nowa hala dworca jest oparta na konstrukcji kielichowej, a główne wejście znajduje się pomiędzy dwoma najbardziej wyeksponowanymi filarami parasolowymi. Nad nimi zainstalowano neon „Katowice”, który jest symbolicznym nawiązaniem do tradycji Katowic. W holu dworca i przy wyjściach do tuneli działa nowoczesny system informacji dynamicznej o rozkładzie jazdy pociągów, nowy system nagłośnieniowy i monitoring. Bilety są dostępne w 13 punktach: kasach PKP Intercity i Kolei Śląskich oraz w specjalnym Centrum Obsługi Klienta. Te wszystkie elementy funkcjonują w przyjaznych przestrzeniach nowego obiektu. Inwestorami projektu przebudowy pl. Szewczyka, w ramach której powstaje dworzec kolejowy i autobusowy, Galeria Katowicka i biurowiec, są Neinver Polska i PKP SA. Inwestycje infrastrukturalne wokół kompleksu prowadzi Urząd Miasta Katowice. Warto zajrzeć w linki gdzie znajduje się więcej zdjęć:

<http://www.rynek-kolejowy.pl/fotorelacje/470>
<http://katowice.gazeta.pl/katowice/51,95394,12764149.html?i=1>
<http://www.mmsilesia.pl/photostory/428340/miliony-kolorow-i-swinia-w-toalecie-fantastyczne-kibelki-na-dworcu-ppk-w-katowicach-foto>

Obchody Jubileuszu 10 – lecia ŚIOIIB

W dniach 24 – 27 września 2012 obradował w Katowicach II Europejski Kongres Małych i Średnich Przedsiębiorstw, będący ważnym wydarzeniem w środowisku budowlanych. W ramach Kongresu MŚP odbyło się w dniu 26 września IV Śląskie Forum Inwestycji, Budownictwa, Nieruchomości wraz z obchodami Śląskiego Dnia Budowlanych 2012, a na zakończenie, w dniu 27 września – uroczystości 10 - lecia Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

II Europejski Kongres Małych i Średnich Przedsiębiorstw

Organizowany w Katowicach po raz drugi Europejski Kongres MŚP, będący kontynuacją idei biznesowego spotkania sektora Małych i Średnich Przedsiębiorstw, miał na celu przekazanie informacji na temat aktualnych wyzwań dla przedsiębiorcy we wszystkich procesach zarządczych w firmie a także - jak przypominał Tadeusz Donocik, prezes Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach - wypracowanie rekomendacji, służących rozwojowi MŚP i likwidacji wciąż istniejących barier. Organizatorem była Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach, a Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa współorganizatorem, na zasadzie partnera instytucjonalnego. Na rozpoczęcie Kongresu przemawiały znane, publiczne osoby: Jerzy Buzek – przewodniczący Komitetu Honorowego, minister Elżbieta Bieńkowska i były prezydent Lech Wałęsa, a prezydent Bronisław Komorowski przekazał do jego uczestników swoje przesłanie.

W trwającym 4 dni Kongresie, w około 70 sesjach tematycznych odbywających się równolegle w kilku miejscach podejmowano ważne dla uczestniczących w nim przedsiębiorców tematy, jak nowoczesne zarządzanie w mikro, małej i średniej firmie, internacjonalizacja przedsiębiorstw – działanie przedsiębiorstw na międzynarodowych rynkach oraz innowacje dla MŚP. Głos zabiera-

li eksperci oraz doświadczeni menadżerowie polskich i europejskich firm, przedstawiając aktualne trendy i kierunki w zarządzaniu. W Kongresie wzięło udział ponad 2 tys. osób ze świata nauki, biznesu oraz administracji rządowej i samorządowej oraz delegacje z 27 państw.

Konferencja IV Śląskie Forum Inwestycji, Budownictwa, Nieruchomości

W trzecim dniu Kongresu odbyła się w Sali Sejmu Śląskiego Urzędu Marszałkowskiego w Katowicach kolejny raz Konferencja IV Śląskie Forum Inwestycji, Budownictwa, Nieruchomości, połączona z obchodami Śląskiego Dnia Budowlanych. Organizatorami były: Śląska Izba Budownictwa, Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa i Regionalna Izba Gospodarcza. Bieżący rok jest rokiem jubileuszowym dla Śląskiej Izby Budownictwa, obchodzącej 15 - lecie istnienia oraz dla naszej Izby, świętującej Jubileusz 10 – lecia.

Forum rozpoczęli - prezydent Śląskiej Izby Budownictwa Tadeusz Wnuk oraz przewodniczący Rady ŚIOIIB Franciszek Buszka

Obrady IV Forum otworzyli prezydent Śląskiej Izby Budownictwa – Tadeusz Wnuk i przewodniczący Rady ŚIOIIB Franciszek Buszka, witając zaproszonych gości oraz licznych uczestników konferencji.

Z okazji Śląskiego Dnia Budowlanych odznaczeniami państwowymi i resortowymi zostali wyróżnieni ślascy budowlancy, wśród nich członkowie naszej Izby, a odznaczenia wręczali: wojewoda śląski Zygmunt Łukaszczyk i podsekretarz stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej Janusz Żbik. Złoty Krzyż Zasługi otrzymał Grzegorz Gowarzewski, „Medal za Długoletnia Służbę” Prezydenta RP - Stanisława Franusiak i Józef Kluska, a Odznaki Honorowe Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej „Za Zasługi dla Budownictwa” - Elżbieta Nowicka-Słowik, Rudolf Mokrosz, Dorota Przybyła, Kazimierz Sowa i Maria Świerczyńska. Tytułem: „Autorytet budownictwa i gospodarki Śląskiej” został uhonorowany Prezydent Katowic Piotr Uszok, a nagrodę wręczył wojewoda Zygmunt Łukaszczyk, Tadeusz Donocik, Franciszek Buszka i Tadeusz Wnuk.

IV Forum odbywało się w formie 2 sesji konferencyjnych. Pierwszą sesję: „Założenia projektu ustawy Prawo budowlane oraz o zmianie innych ustaw. Pierwszy etap reformy procesu inwestycyjnego”, z wprowadzeniem Janusza Żbika, prowadził prezes Krajowej Rady PIIB Andrzej Roch Dobrucki, a sesję drugą: „Regulacje dotyczące robót budowlanych w przepisach o zamówieniach publicznych”, z wprowadzeniem prezesa Urzędu zamówień publicznych Jacka Sadowego - prof. Andrzeja Borowicz.

W pierwszej sesji uczestniczyło 9 prelegentów; w dyskusji zabierała także głos Ewa Dworska ze ŚIOIIB. W sesji drugiej wystąpiło 5 prelegentów, w tym przewodniczący Kujawsko-Pomorskiej OIIB prof. Adam Podhorecki. Odnośnie prawa zamówień publicznych wypowiadał się również wojewoda Zygmunt Łukaszczyk, który zwracał uwagę na niedoskonałość jego przepisów, skoro 7 z 21 największych inwestycji realizowanych w województwie śląskim jest lub było zagrożonych niedotrzymaniem terminu przez wykonawcę wyłonionego w drodze przetargu.

Uczestnicy Forum wyrażali opinie, że zagadnienia planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz Prawa budowlanego i prawa zamówień publicznych wymagają kompleksowych zmian. Stanowisko takie od wielu lat prezentują organizacje zrzeszające branżę budowlaną tak w regionie jak i w całym kraju.

Maria Świerczyńska

Sala obrad

Od lewej: Stanisława Franusiak, Grzegorz Gowarzewski, Józef Kluska

Od lewej: Rudolf Mokrosz, Elżbieta Nowicka-Słowik

Od lewej: Dorota Przybyła, Kazimierz Sowa, Maria Świerczyńska

Głos w dyskusji zabiera przewodnicząca Komisji Prawno-Regulaminowej ŚIOIIB Ewa Dworska

Uroczystości w Akademii Muzycznej w Katowicach

27 września 2012 roku, w Centrum Nauki i Edukacji Muzycznej Symfonia Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, obchodziliśmy uroczystości 10-lecie istnienia Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach, a zarazem 10-lecie działalności samorządu zawodowego inżynierów budownictwa w Polsce.

Wystąpienie Franciszka Buszki

nich Przedsiębiorstw - Tadeusz Donocik, prezydent Śląskiej Izby Budownictwa - Tadeusz Wnuk, Śląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego - Jan Spychała, dyrektor Wydziału Infrastruktury Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego - Igor Śmietański.

Zaproszenie na Jubileuszowe obchody przyjęli również: z-ca Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego - Tomasz Radziewski, powiatowy inspektor Nadzoru Budowlanego w Katowicach - Janusz Jaworowski, powiatowy inspektor Nadzoru Budowlanego w Bielsku-Białej - Piotr Szatkowski (członek naszej Izby), prezes ZG Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa - Wiesław Blaschke, członek Zarządu Stowarzyszenia Elektryków Polskich - Krzysztof Kolonko, oraz przewodniczący Śląskich Oddziałów Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

Zaszczycili nasze obchody swą obecnością przewodniczący okręgowych rad naszego samorządu: Eugeniusz Hotała z Dolnośląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Wojciech Szewczyk z Lubelskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Grzegorz Cieśliński z Łódzkiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Stanisław Karczmarczyk z Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Mieczysław Grodzki z Mazowieckiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Wiktor Abramek z Opolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Zbigniew Detyna z Podkarpackiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Andrzej Pieniążek ze Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Zygmunt Meyer z Zachodniopomorskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa oraz Przewodniczący Śląskiej Izby Architektów RP - Michał Buszek.

Po powitaniu, zebrani obejrzeli film nakręcony specjalnie z okazji 10-lecia przez TVP 3, który przypominał główne cele i zadania samorządu na Śląsku i w kraju, wystąpienia założycieli ŚIOIB przypominały historyczne już dzisiaj chwile tworzenia organów Izby, a w wystąpieniach przewodniczących organów mogli zebrani usłyszeć o wszystkich ob-

Od lewej: przewodniczący Rady ŚIOIB - Franciszek Buszka, wicewojewoda śląski - Piotr Spyra, oraz odznaczeni: Stefan Wójcik, Zbigniew Walawski, Hieronim Spiżewski, Alojzy Sawicki, Tadeusz Mika, Janusz Kozuła, Ewa Dworska, Grzegorz Gowarzewski, Krzysztof Kolonko, Roman Karwowski, Danuta Bochyńska-Podloch, Edmund Janic, Czesława Bella, Jerzy Dzierżewicz, Piotr Szatkowski, Krzysztof Ciesiński

szarach naszej działalności i o jej efektach. A było się czym pochwalić. Na przestrzeni dziesięciolecia - wszystkie obowiązki, działania i inicjatywy organów ŚIOIB zaangażowały potencjał intelektualny i organizacyjny wielu członków Izby, w zorganizowanie i sprawną pracę na rzecz środowiska budowlanego i jego otoczenia. Nad wzrostem rangi społecznej inżyniera budownictwa w tych 10 latach, jak również nad opracowaniem wymogów i wysokich standardów merytorycznych oraz etycznych, jakie stawia się przed inżynierami wspólnie pracowali członkowie wszystkich okręgowych izb i organów Krajowej Rady PIIB. Samorząd zawodowy inżynierów budownictwa dobrze wykonuje powierzoną mu misję publiczną, wypełniając wiele funkcji, które niegdyś należały do administracji państwowej i sądownictwa. Ponad 12 tysięcy inżynierów skupionych w ŚIOIB odgrywa ogromną rolę w życiu gospodarczym na Śląsku i poza jego obszarem. To wysoce profesjonalna kadra wykonująca zawód zaufania publicznego, która realizuje i nadzoruje wszystkie inwestycje budowlane w naszym kraju. Te wątki przeżywały się w wypowiedziach na ekranie, a wielu obecnych na sali zobaczyło migawki ze swej działalności.

Przewodniczący Rady ŚIOIB Franciszek Buszka w swoim wystąpieniu przypomniał, iż Samorząd Zawodowy Inżynierów Budownictwa istnieje dzięki woli politycznej sprawujących w tym czasie władze, tj: parlamentu, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i rządu.

Podziękował wojewodzie, przewodniczącemu Sejmiku Śląskiego oraz prezydentom miast za pozytywną energię, którą kierują w stronę Izby, co przekłada się na bardzo dobrą, codzienną współpra-

cę z poszczególnymi urzędami. Wskazał na ważną rolę poszczególnych okręgowych izb i stowarzyszeń w procesie integracyjnym środowiska inżynierów, podkreślił wagę pracy na rzecz otoczenia budownictwa w ramach: Europejskiego Kongresu Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Forum Budownictwa Śląskiego.

Najaktywniejsi członkowie zostali wyróżnieni odznaczeniami państwowymi i resortowymi za zasługi w pracy na rzecz śląskiego samorządu zawodowego budownictwa.

Od lewej: Przewodniczący Sejmiku Śląskiego - Andrzej Gościński, oraz odznaczeni: Maria Świerczyńska, Ewa Dworska, Czesława Bella, Alojzy Sawicki, Dorota Przybyła

Od lewej: Wojciech Szewczyk, Zygmunt Meyer, Andrzej Pieniążek, Zbigniew Detyna, Jacek Chudziak, Franciszek Buszka, Mieczysław Grodzki, Eugeniusz Hotała, Stanisław Karczmarczyk, Grzegorz Cieśliński, Wiktor Abramek

Wicewojewoda śląski Piotr Spyra wręczył następujące odznaczenia:

Złoty Krzyż Zasługi - otrzymał Krzysztof Kolonko. „Złoty Medal za Długoletnią Służbę” Prezydenta RP otrzymali: Krzysztof Ciesiński, Jerzy Dzierżewicz, Roman Karwowski, Piotr Szatkowski, Edmund Janic. Odznaki Honorowe Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej „Za Zasługi dla Budownictwa” otrzymali: Czesława Bella, Danuta Bochyńska-Podloch, Ewa Dworska, Grzegorz Gowarzewski, Janusz Kozula, Tadeusz Mika, Alojzy Sawicki, Hieronim Spizewski, Zbigniew Walawski, Stefan Wójcik.

27.09.2012 r. - Akademia Muzyczna - Sala Koncertowa

Przewodniczący Sejmiku Śląskiego Andrzej Gościński wręczył Odznaki Honorowe „Za Zasługi dla Województwa Śląskiego”, które otrzymali: złotą - Alojzy Sawicki, srebrne: Czesława Bella, Ewa Dworska, Dorota Przybyła i Maria Świerczyńska.

Z jubileuszowymi gratulacjami dla ŚIOIB i z życzeniami dalszej owocnej działalności głos zabrali m.in.: wicewojewoda śląski - Piotr Spyra, przewodniczący Sejmiku Śląskiego Andrzej Gościński, który w serdecznych słowach podkreślił rolę samorządu zawodowego, prezydent m.Katowice - Piotr Uszok oraz Tadeusz Donocik - prezes Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach.

List z podziękowaniem za dotychczasowy wkład pracy na rzecz samorządu od Prezesa PIIB Andrzeja Rocha Dobruckiego odczytał Stefan Czarniecki - wiceprezes Krajowej Rady PIIB i przewodniczący Rady ŚIOIB I i II kadencji. Wspomnieniową nutę włączył w swe wystąpienie Andrzej Nowak „ojciec założyciel”

i dowodzący pierwszymi naszymi działaniami organizacyjnymi, jeszcze przed zjazdem założycielskim - przewodniczący Oddziału PZITB w Katowicach.

Życzenia dla ŚIOIB z okazji jubileuszu złożyli również przedstawiciele SEP - Krzysztof Kolonko w imieniu prezesa SEP Jerzego Barglika przekazał list z gratulacjami i okolicznościowy Medal im. prof. Mieczysława Pożaryskiego, Teresa Skowrońska przekazała życzenia w imieniu wszystkich członków Oddziału Zagłębia Węglowego SEP, a Andrzej Grabowski od wszystkich członków Oddziału Gliwickiego SEP.

Na zakończenie części oficjalnej, Franciszek Buszka zaprosił wszystkich przewodniczących okręgowych izb inżynierów budownictwa na scenę, by razem świętować nasze przecięż wspólne 10-lecie.

W części artystycznej wystąpili: Zespół Śpiewaków Miasta Katowice Camerata Silesia i kabaret RAK.

Dorota Przybyła

XV Jubileuszowa Gala Budownictwa Śląskiego

W dniu 16 listopada br. odbyła się w Teatrze Rozrywki w Chorzowie XV Jubileuszowa Gala Budownictwa Śląskiego zorganizowana przez Śląską Izbę Budownictwa przy współpracy m. in. Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, w trakcie któ-

rej wręczono Nagrody i Tytuły laureatom Konkursu „Śląskie Budowanie”; były to:

- Śląska Wielka Nagroda Budownictwa
- Autorytet Budownictwa i Gospodarki Śląskiej
- Osobowość Budownictwa Śląskiego

Po raz drugi wręczono także Nagrodę i Tytuł „Przyjaciel Śląskiego Budownictwa”.

Zaszczytny Tytuł Honorowy wraz z Medalem „Osobowość Budownictwa Śląskiego” otrzymał za wybitne osiągnięcia na polu nauki i budownictwa prof. zw. dr hab. inż. Włodzimierz Starosolski - wieloletni pracownik naukowy Wydziału Budownictwa Politechniki Śląskiej i członek ŚIOIB w funkcji delegata na okręgowe i Krajowe Zjazdy.

Maria Świerczyńska

Stoją od lewej: Franciszek Buszka, Tadeusz Wnuk, Piotr Spyra, Jerzy Gorzelik, Włodzimierz Starosolski, Janusz Żbik, Małgorzata Handzlik.

Nadzwyczajny Jubileuszowy Krajowy Zjazd PIIB

W dniu 11 października 2012 w Sali Wielkiej Zamku Królewskiego w Warszawie odbył się Nadzwyczajny Jubileuszowy Krajowy Zjazd PIIB zwołany z okazji 10 - lecia działalności samorządu inżynierów budownictwa. Otwierając Zjazd - Prezes Krajowej Rady PIIB Andrzej Roch Dobrucki podkreślił znaczenie powołania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, który jest elementem demokratycznej, samorządowej struktury Państwa, a jego istnienie - realizacją szczytnej idei z końca lat trzydziestych XX wieku.

Zjazdowi przewodniczył prof. Zbigniew Klejdyński, wiceprezes Krajowej Rady PIIB, który był także przewodniczącym I Zjazdu PIIB w czerwcu 2002 roku. Na uroczystość przybyli posłowie RP, przedstawiciele władz państwowych i samorządowych, stowarzyszeń naukowo - technicznych, samorządów architektów i urbanistów, zagranicznych organizacji związanych z budownictwem oraz delegaci na Krajowe Zjazdy PIIB. W swoich wystąpieniach goście, wśród nich Marszałek Senatu Bogdan Borusewicz, przewodniczący Komisji Infrastruktury Sejmu RP Zbigniew Rynasiewicz, Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego Robert Dziwiński, podsekretarz stanu Janusz Żbik, zwracali uwagę na dobrą współpracę Izby z organami państwowymi, konstruktywne działania w zakresie legislacji dotyczącej budownictwa oraz wzrost społecznej rangi zawodu inżyniera budownictwa jako zawodu zaufania publicznego. Przesłanie Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego odczytał podsekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP Olgierd Dziekoński.

W swoim wystąpieniu Prezes Krajowej Rady PIIB Andrzej Roch Dobrucki mówił o tworzeniu struktur organizacyjnych Izby i przyjmowaniu od państwa obowiązku nadawania uprawnień budowlanych, o organizacji we współpracy ze stowarzyszeniami wielu szkoleń dla podnoszenia kwalifikacji inżynierów oraz o przestrzeganiu zasad etyki zawodowej przez inżynierów. Przez 10 lat działalności Izba zostaje coraz bardziej zauważana jako znaczący partner organów władzy państwowej. Podziękował członkom stowarzyszeń, którzy wnieśli ogromny

Przemawia Andrzej Roch Dobrucki

Przemawia Bogdan Borusewicz

wkład w tworzenie załączków Izby, a później pracowali dla niej przez kolejne kadencje w okręgowych lub krajowych organach. Zasłużeni w działaniach na rzecz Izby zostali udekorowani odznaczeniami państwowymi. Przyjęto przez aklamację Rezolucję Nadzwyczajnego Jubileuszowego Krajowego Zjazdu PIIB, w której zostało zawarte podsumowanie dotychczasowej działalności samorządu, podziękowania dla wszystkich zaangażowanych w tworzenie Izby i jej sprawną organizację oraz wezwanie do dalszego twórczego i odpowiedzialnego uprawiania zawodu przez inżynierów budownictwa. Pełny tekst Rezolucji znajduje się w Jubileuszowym numerze Informatora ŚIOIB. Uroczystości uświetnił Koncert Królewskiej Orkiestry Symfonicznej przy Pałacu w Wilanowie z udziałem wirtuozów skrzypiec: Vadiama Brodskiego i Bogdana Kierejszy.

Maria Świerczyńska

Delegaci ze ŚIOIB z Prezesem Krajowej Rady PIIB

Prof. Stanisław Kuś w rozmowie z Marią Świerczyńską

Jubileuszowe refleksje...

Dziesięć lat to z perspektywy jednego pokolenia niedługi okres czasu, można by powiedzieć w odniesieniu do wieku człowieka, że jest to wiek „średni dziecienny”. Jeśli jednak dodamy do niego czas przygotowań do organizacji samorządu inżynierów budownictwa, czas licznych dyskusji i uzgodnień – to ten okres znacznie się wydłuży.

niejatywę ustawodawczą rozpoczęto na początku lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku. Pierwszy projekt ustawy o samorządzie zawodowym w budownictwie powstał w maju 1993 roku. Stało się to w wyniku wystąpienia działaczy Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Stowarzyszenia Architektów Polskich i Towarzystwa Urbanistów Polskich do resortowego ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa.

Następnie nastął długi i trudny okres „bezruchu”, praktycznie aż do końca lat dziewięćdziesiątych. Momentem zwrotnym, od którego wykonano następne kroki w organizacji samorządu zawodowego w budownictwie było zobowiązanie delegacji rządu RP w kwietniu 1999r., w siedzibie Unii Europejskiej – Brukseli, do przyjęcia ustawy o samorządach zawodowych: architektów, inżynierów budowlanych i urbanistów – w terminie do 1 stycznia 2001r. oraz określono termin wejścia ustawy w życie – od 1 stycznia 2002r. W roku 1999 odbyto kilka posiedzeń komisji prawnej w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z udziałem wymienionych powyżej stowarzyszeń, których wynikiem było opracowanie 12 (dwunastej!) wersji projektu ustawy o samorządach zawodowych: architektów, inżynierów budowlanych i urbanistów. W przełomowym roku dla legislacji samorządu zawodowego, roku 2000, po przyjęciu 14 (czternastej!)

wersji projektu ustawy nastąpiły szybkie i ważne wydarzenia:

- **11 lutego 2000r.** przesłanie przez Premiera Rządu RP projektu ustawy do Marszałka Sejmu, z zaznaczeniem o dostosowaniu przepisów ustawy do prawa Unii Europejskiej.
- **14 września 2000r.** Sejmowa Komisja Polityki Przestrzennej, Budowlanej i Mieszkaniowej przyjęła ostateczną wersję projektu ustawy przygotowaną przez podkomisję nadzwyczajną, w której czynny udział wzięły stowarzyszenia: PZITB, PZITS, SEP, SITK.
- **25 października 2000r.** po trzecim czytaniu w Sejmie RP w głosowaniu przyjęta została ustawa o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.

Należy przypomnieć jeszcze dwie daty finalne dla utworzenia samorządu zawodowego w budownictwie:

- Ustawa z dnia 15 grudnia 2000r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów została ogłoszona w Dzienniku Ustaw nr 5 poz. 42 z dnia 24 stycznia 2001r.
- Ustawa weszła w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia, tj. 25 stycznia 2002r. Przedstawione wydarzenia, już historyczne, odbywały się oczywiście przy czynnym zaangażowaniu przedstawicieli naszego środowiska na szczeblu centralnym i regionalnym, a było ich wielu.

Nie sposób nie wymienić, z pełnym szacunkiem, osób szczebla centralnego, które w sposób zasadniczy przyczyniły się do powstania samorządu zawodowego. Są to:

- **prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś** – Przewodniczący Komitetu

Organizacyjnego Izby Inżynierów Budownictwa.

- **dr inż. Andrzej B. Nowakowski** – Przewodniczący Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w tamtym okresie.

Dyskusje o samorządzie, często o krańcowo różnych poglądach, trwały cały czas w środowisku inżynierów budownictwa i poza nim. Idea powołania samorządu zawodowego, jako nowej organizacji napotkała nie tylko na przysłowiowy „opór materii” ale rodziła różnorakie obawy o zbyt dużą ingerencję w pełnienie samodzielnych funkcji technicznych, także obawy łączone z koniecznością płacenia składek i inne... Obawy środowiska miały swoje uzasadnienie, gdyż były to obawy przed „nowym i nieznanym”. Środowisko potencjalnych członków samorządu zawodowego było, trzeba to przyznać, dość mocno podzielone. Były głosy i wystąpienia w środkach przekazu, zdarzały się wystąpienia na różnorodnych konferencjach, seminariach, zjazdach. Bardzo często były to wystąpienia krytyczne wobec zamiaru powołania samorządu zawodowego. Przykładowo można by przypomnieć obrady Walnego Zjazdu Sprawozdawczo-Wyborczego Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Częstochowie, w czerwcu 2002r., gdzie jeden z delegatów zadał pytanie dość kontrowersyjne: „po co nam Izba?”

Zróźnicowanie głosów i opinii okazało się w rezultacie pozytywnym efektem w całej kampanii

tworzenia samorządu zawodowego, bo jak ktoś kiedyś powiedział: „... 100% racji - to bardzo niebezpieczne”.

Wśród organizatorów samorządu istniała świadomość przeszkód, zagrożeń i szans jakie stały przed Izba Inżynierów Budownictwa.

Czas pokazał, że Izba Inżynierów Budownictwa stała się jedną z najliczniejszych organizacji zawodowych, a koleżanki i koledzy, którzy w swoich numerach ewidencyjnych posiadają końcowe oznaczenie .../01 – mogą mieć poczucie założycieli Izby.

Z okazji tego jubileuszu wraca potrzeba obiektywnej oceny drogi jaką przebyła cała branża budowlana w ciągu żyjącego jeszcze pokolenia, a więc i członków Izby Inżynierów Budownictwa. Byłby to z pewnością okres od zakończenia II wojny światowej, który to okres, to pokolenie, pamięta z autopsji.

Straty materialne, jakie poniosła Polska w okresie II wojny światowej, były najwyższe w świecie. Zniszczenia materialne określone zostały na ponad 30% globalnego majątku narodowego; zniszczenie zakładów przemysłowych wyniosło ponad 65%.

Największych zniszczeń doznały największe miasta Polski: Warszawa, Wrocław, Gdańsk, Poznań i inne ...Taki był bilans zamknięcia okresu wojennego i jednocześnie bilans otwarcia okresu powojennego...

Henryk Anders

Dziennik Ustaw Nr 5	— 304 —	Poz. 42
42		
USTAWA		
z dnia 15 grudnia 2000 r.		
o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów.		
Rozdział 1		
Przepisy ogólne		
<p>Art. 1. Ustawa określa organizację i zadania samorządów zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, a także prawa i obowiązki członków tych samorządów.</p>		
<p>Art. 2. 1. Wykonywanie zawodu architekta polega na współtworzeniu kultury przez projektowanie architektoniczne obiektów budowlanych, ich przestrzennego otoczenia oraz ich realizację, nadzór nad procesem ich powstawania oraz na edukacji architektonicznej.</p>		
1) posiadają uprawnienia budowlane w specjalnościach, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2—5 ustawy — Prawo budowlane,	2) posiadają uprawnienia budowlane w specjalności, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 1 ustawy — Prawo budowlane, w zakresie określonym w art. 14 ust. 3 pkt 2—4 ustawy — Prawo budowlane,	3) posiadają uprawnienia budowlane w zakresie odpowiadającym zakresowi specjalności, o których mowa w pkt 1 i 2, uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy — Prawo budowlane.
3. Izby urbanistów zrzeszają osoby, które:		

Warszawa w styczniu 1945r.

Wrocław Plac Rynek-1945r.

Dzień Inżyniera Budownictwa

W tym roku Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa świętowała Dzień Inżyniera Budownictwa w Hucisku w Orlim Gnieździe na Jurze Krakowsko – Częstochowskiej.

Prowadzący D. Przybyła i W. Szleper

Następnie głos zabrał przewodniczący Rady ŚIOIB Franciszek Buszka, który w swoim wystąpieniu podsumował obchody 10-lecia samorządu zawodowego na Śląsku i w Warszawie.

Przypomniawszy ważniejsze działania i osiągnięcia samorządu, podkreślił działania Rady na rzecz członków, przedstawił nasze współdziałania z Komisją Prawno Regulaminową Krajowej Rady w sprawie nowelizacji ustawy Prawo budowlane oraz innych ustaw i rozporządzeń dotyczących naszej branży.

Pogratulował wszystkim odznaczonym podczas uroczystości 10-lecia i podziękował wszystkim obecnym za ogromny wkład pracy

w prawidłowe działanie organów i Rady ŚIOIB. Krajowa Rada Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w dowód uznania tej pracy przyznała kolejne Odznaki Honorowe naszym członkom. Odznaki wręczyli wiceprezes PIIB Stefan Czarniecki i przewodniczący Rady ŚIOIB Franciszek Buszka.

Złote Odznaki Honorowe PIIB otrzymali: Dorota Przybyła – i pośmiertnie Edmund Król, odznakę w jego imieniu odebrał Członek Zarządu Oddziału PZITS w Częstochowie – Alojzy Sawicki.

Srebrne Odznaki Honorowe PIIB otrzymali: Mirosław Dmytryszyn, Leszek Eder, Stanisława Franusiak, Grzegorz Gowarzewski, Maria Hanak, Jan Niesyt, Jarosław Paluszyński, Tadeusz Penar, Jerzy Skotny, Aleksander Stępień.

Następnie głos zabrali goście. Jan Spychała pogratulował samorządowi osiągnięć w 10-leciu.

Odznaczeni wraz z wręczającymi odznaczenia

Wszystkich członków Rady ŚIOIB, członków organów i komisji oraz gości powitali gospodarze z obwodu w Częstochowie Dorota Przybyła i Waldemar Szleper.

Zaszczycili nasze święto swoją obecnością:

- **Jan Spychała** – Śląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego
- **Tomasz Radziewski** – zastępca Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego

Przedstawiciele środowiska naukowego Politechniki Częstochowskiej:

- **Lucjan Kurzak** – dziekan Wydziału Budownictwa
- **Jarosław Rajczyk** – prodziekan Wydziału Budownictwa
- **Lech Borowik** – dziekan Wydziału Elektrycznego
- **Marlena Rajczyk** – pełnomocnik Rektora PCZ

Przedstawiciele FSNT NOT:

- **Grzegorz Lipowski** – przewodniczący Rady FSNT NOT w Częstochowie
- **Marek Hercog** – członek Rady FSNT NOT w Częstochowie
- **Małgorzata Nawrocka - Tazbir** – prezes Oddziału PZITB w Częstochowie.

Po ogłoszeniu wyników konkursu fotograficznego

Pozytywnie ocenił współpracę członków Izby z przedstawicielami nadzoru budowlanego. Pochwalił również to, że samorząd uporządkował formalne wiele spraw związanych z samodzielnymi funkcjami technicznymi w budownictwie. Omówił również aktualne problemy nękające branżę budowlaną.

W imieniu grona naukowców z Politechniki Częstochowskiej zabrał głos prof. Jarosław Rajczyk – prodziekan Wydziału Budownictwa. Jako przedstawiciel placówki kształcącej przyszłych inżynierów budownictwa podkreślił wagę współpracy ze ŚIOIB w zakresie opracowywania przyszłych programów nauczania i rolę praktyk zawodowych dla studentów. W dzisiejszych czasach tak szybkiego postępu technicznego niezwykle ważna jest aktualizacja i dostosowanie branżowych programów nauczania studentów.

Głos zabrał również Grzegorz Lipowski – przewodniczący Rady FSNT NOT w Częstochowie. Podkreślił rolę stowarzyszeń przy zakładaniu samorządu i dalsza ważną ich rolę w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych członków Izby. Następnie Roman Karwowski ogłosił wyniki zakończonej we wrześniu drugiej edycji konkursu

FOTOGRAFUJEMY BUDOWNICTWO 2012. Jury oceniło 48 prac nadesłanych na konkurs w trzech kategoriach: BUDYNKI, BUDOWLE I BUDOWY ZE ŚLĄSKA, Z POLSKI, ZE ŚWIATA.

Nagrody wręczyli: przewodniczący Rady ŚIOIB – Franciszek Buszka i Roman Karwowski – przewodniczący Jury. Na zdjęciu są także laureaci konkursu, zdobywcy nagród i wyróżnień; stoją od lewej: Maria Świerczyńska, Ewa Dworska, Elżbieta Nowicka - Słowik, Piotr Wyrwas oraz żona Pawła Rajtora, odbierająca nagrodę w imieniu męża. Szczegółowa informacja o wynikach konkursu znajduje się na str. 36 Informatora.

Spotkanie wszystkich aktywnie działających

Kuluarowe rozmowy

członków Rady ŚIOIB, organów i komisji jest zawsze wspaniałą okazją do dyskusji i wymiany doświadczeń. Również nasi goście włączyli się w te dyskusje kuluarowe.

Następnego dnia wszyscy udali się na wycieczkę techniczną do wsi Bobolice, gdzie z przewodnikiem zwiedzili Zamek Bobolice. Jest to jeden z zamków królewskich wybudowanych w połowie XIV w. na Szlaku Orlich Gniazd na terenie Jury Krakowsko-Częstochowskiej.

Zamek był strasznie zniszczony i wraz z sąsiednim Zamkiem Mirów stanowiły oba zamki zażytkowe świadectwo dawnej aktywności obronnej na tym terenie. Pod koniec XX wieku, rodzina Laseckich – obecnych właścicieli Zamku - podjęła wyzwanie uratowania tego zabytku przed całkowitą zagładą.

Na zlecenie przedstawicieli rodziny: senatora Jarosława Laseckiego i jego brata Dariusza Laseckiego, przy pomocy polskich naukowców i ekspertów, przeprowadzono prace archeologiczne, zabezpieczające i rekonstrukcyjne, mające na celu uratowanie tego zabytku. Oficjalne otwarcie zamku dla zwiedzających nastąpiło we wrześniu 2011r.

Dorota Przybyła

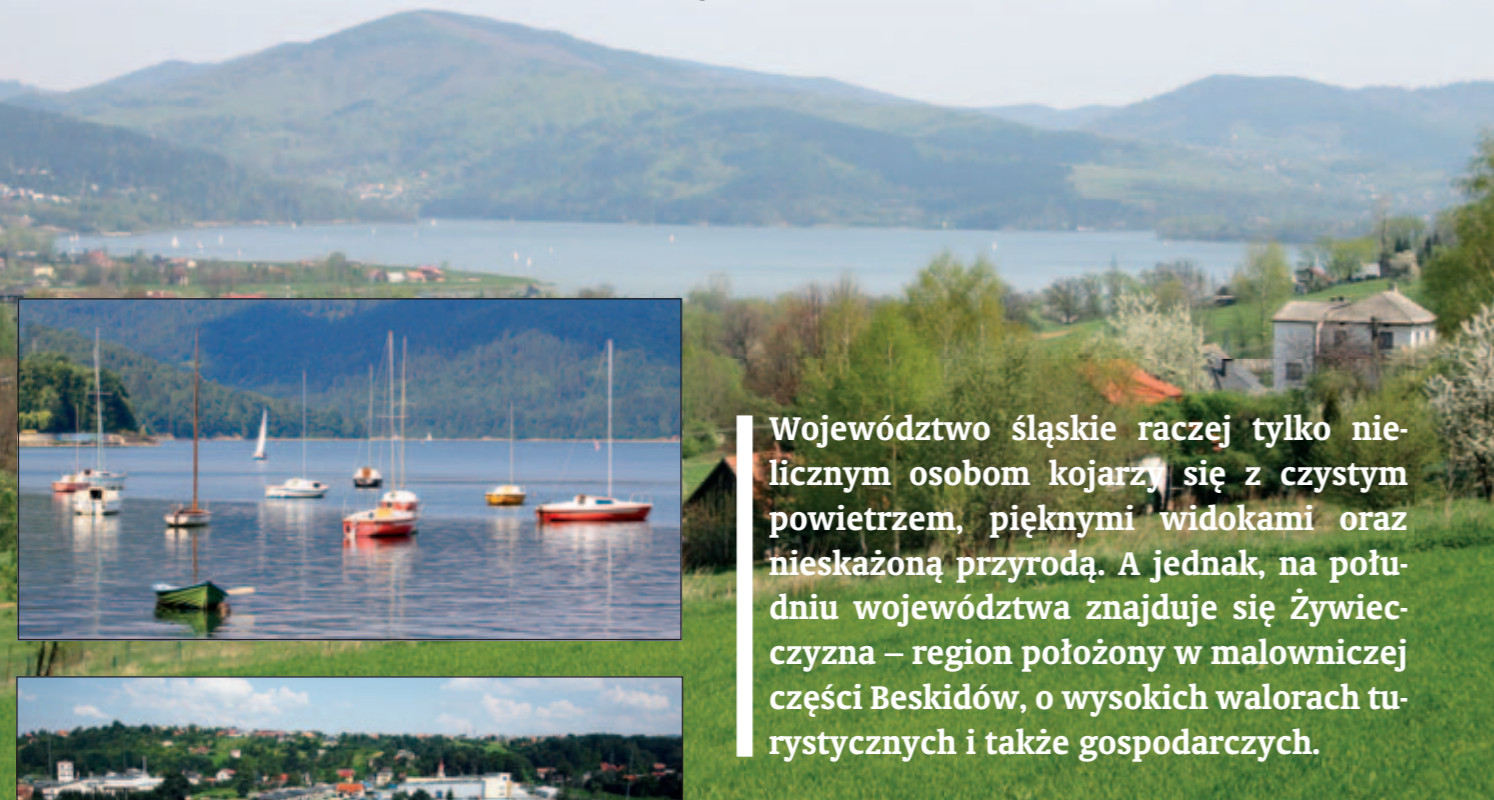
Zrekonstruowany Zamek Bobolice

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Infrastruktura i Środowisko

„OCZYSZCZANIE ŚCIEKÓW NA ŻYWIECCZYŹNIE – FAZA II”

Ekologiczny projekt na miarę XXI wieku

Województwo śląskie raczej tylko nielicznym osobom kojarzy się z czystym powietrzem, pięknymi widokami oraz nieskażoną przyrodą. A jednak, na południu województwa znajduje się Żywiec – region położony w malowniczej części Beskidów, o wysokich walorach turystycznych i także gospodarczych.

Tu atrakcji z pewnością nie zabraknie przez cały rok – Jezioro Żywieckie, liczne szlaki turystyczne i ciekawy folklor – to latem, natomiast zimą można korzystać z wielu stoków otaczających Kotlinę Żywiecką. Do Żywca przyciąga również ciekawa, licząca ponad 700 lat historia tego terenu i zabytki z nim związane, jak np. odnowiony stary i nowy zamek oraz otaczający je park. O rosnącej popularności tego obszaru świadczy również fakt, że corocznie jest odwiedzany przez około 20 tys. turystów.

Niemniej jednak przemysł turystyczny znacząco wpływa i obciąża środowisko naturalne. Dlatego też mając na uwadze, z jednej strony potencjał turystyczny Żywiecczyzny, a z drugiej walory przyrodnicze, władze 11 gminnych samorządów postanowiły kompleksowo uregulować problem gospodarki

wodno – ściekowej i podjąć się realizacji projektu „Oczyszczanie ścieków na Żywiecczyźnie”. Inwestycja daje również możliwość wywiązania się ze zobowiązań akcesyjnych, przed którymi stoją państwa członkowskie Unii Europejskiej.

Program podzielono na dwie nierozdzielne fazy. Pierwsza z nich dotyczyła w głównej mierze rozbudowy i modernizacji trzech oczyszczalni ścieków w: Żywcu, Cięcynie i Zwardoniu. Dzięki temu etapowi prac, który zakończył się w 2010 roku, możliwe będzie przyjęcie przez oczyszczalnie zwiększonej ilości ścieków z nowo powstałej sieci, która jest budowana w ramach realizowanej aktualnie drugiej fazy inwestycji. Ten etap to jedno z największych przedsięwzięć w województwie śląskim pod wieloma względami. Ogromna ilość kilometrów sieci do wykonania to 1177 km sieci kanalizacyjnej i 178 km sieci wodociągowej. Zakres terytorialny inwestycji obejmuje wcześniej wspomniane 11 gmin powiatu żywieckiego. Całkowita wartość przedsięwzięcia wynosi ponad 703 mln zł (netto) wraz z sumą dofinansowania w kwocie 585 mln zł, która pochodzi ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko POIiŚ. To wszystko sprawia, iż projekt prowadzony przez Związek Międzygminny ds. Ekologii w Żywcu, stał się jednym z najbardziej istotnych i mających duże znaczenie dla rozwoju całej Żywiecczyzny.

Bardzo ważny jest także efekt ekologiczny przedsięwzięcia – likwidacja wielu nieszczelnych szamb, zrzutów nieoczyszczonych ścieków oraz możliwość kompleksowej utylizacji tych nieczystości. Zakłada się, że po zakończeniu inwestycji dostęp do zbiorowej sieci kanalizacyjnej uzyska około 95% mieszkańców gmin objętych projektem, natomiast do sieci wodociągowej zostanie podłączonych około 55% mieszkańców terenu, na którym prowadzone są prace dotyczące budowy wodociągu.

W ramach projektu, przy współudziale finansowym i wykonawczym Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w Żywcu, realizowane są również prace dotyczące budowy instalacji suszenia osadów ściekowych oraz uszczelnienia istniejącej już sieci kanalizacyjnej i wodociągowej na terenie miasta Żywca. Realizacja tych dwóch zadań świadczy o chęci uregulowania problemu gospodarki wodno-ściekowej w sposób definitywny i kompleksowy.

Poza mieszkańcami i turystami efekty realizacji projektu odczuje również przyroda. Ograniczenie przedostawania się ścieków bezpośrednio do wód powierzchniowych i podziemnych oraz gleby chronić będzie tereny wodonośne i pozwoli zachować naturalny krajobraz Żywieckiego Parku Krajobrazowego.

JANUSZ MICHAŁEK
przewodniczący Zarządu
Związku Międzygminnego
ds. Ekologii w Żywcu

Wiele osób już przyzwyczało się do komfortu posiadania sieci kanalizacyjnej i wodociągowej, lecz może nie wszyscy do końca zdają sobie sprawę, że wiele codziennych czynności może pociągać za sobą niekorzystne konsekwencje dla środowiska. Dlatego uważam, że naszym obowiązkiem, wynikającym nie tylko ze zobowiązań jakie nakłada na nas Unia Europejska, jest troska o to co nas otacza - nie tylko dla naszej wygody, ale również dla przyszłych pokoleń. Wiele pracy już za nami, dlatego też efekty i korzyści płynące z realizacji tego przedsięwzięcia są coraz bardziej widoczne. Chciałbym w tym miejscu nadmienić, że ta inwestycja to nie tylko kolejne kilometry sieci, ale również miejsca pracy, odnowione nawierzchnie dróg, czy też różnego rodzaju akcje promocyjne o charakterze ekologicznym. Mam nadzieję, że doświadczenia zdobyte w trakcie realizacji tak ogromnego projektu zaprocentują w przyszłości i pomogą Żywiecczyźnie sprostać kolejnym wyzwaniom, takim jak rewitalizacja rzek oraz Jeziora Żywieckiego, tworzenie wokół nich infrastruktury turystycznej oraz budowa i modernizacja zabezpieczeń przeciwpowodziowych.

Wenezuela i Brazylia to jedne z największych enklaw, gdzie zachowała się jeszcze pierwotna przyroda, której czasem skrajnie ekstremalne warunki zachwycają turystów z cywilizowanej Europy. Nie jedzie się tam zwiedzać zabytków - ale poczuć oddech i siłę nieskażonej jeszcze natury.

W krainie wodospadów

WODOSPAD JASPIOWY
- zachwyca mieniącym się w słońcu czerwonym blaskiem kamieni, które ożywają pod wodą i aż proszą się by je poczuć pod stopami

Członkowie ekspedycji

Zdj. nr 1. Wzgórza dookoła miasta zabudowane domami napływowej ludności indiańskiej

Zdj. nr 2. Most projektu Eiffla na rzece Cuyuni

Zdj. nr 3. Rządowe obiekty w Caracas

Zdj. nr 4. Rzeka Caroni

Zdj. nr 5. Wodospad La Llovizna

Zdj. nr 7. Wodospad Kama Meru

Zdj. nr 8. Wodospad Kawi

Jest listopad 2011r. – opuszczamy smutną jesienną Polskę, przed nami wielka przygoda na innym kontynencie. Tym razem to nie dzieła ludzkich rąk nas przyciągnęły, to świat tysięcy rzek, wodospadów, lasów amazońskich, nieokiełznanej przez człowieka przyrody, świat słusznie nazwany płucami ziemi. Lądujemy w Caracas stolicy Wenezueli - kraju niesamowitych kontrastów. Z jednej strony duże bogactwa mineralne, kopaliny, złoto i ropa naftowa, z drugiej bieda i strach. Kraj, w którym 1 litr benzyny to „50 groszy”, tylko że jej nie dostaniesz bez kolejek i łapówek. Kraj, w którym wszystkie okna domów zabezpiecza się kratami ze strachu przed rabunkami i bandytyzmem. Ludzie - rdzenni Indianie - żyją w lasach, w zgodzie z naturą, bez prądu i środków pieniężnych. Ci odważniejsi wędrują za pracą do miast i żyją w skleconych domach na ich obrzeżach (zdj. 1). No cóż - zimy tam nie ma, przed deszczem się osłonią, a prąd podłączają na dziko, jeden od drugiego. Nikt nie jest w stanie ściągnąć podatków. Rozczarowanie poszukujących w stolicy lepszego życia Wenezuelczyków sprowadza ich na drogę przestępczości. Jak potrafi być niebezpiecznie przekonała się grupa turystów niemieckich, która zwiedzając wspinały most (projektu Eiffla - zdj.2) została osaczona na moście i ograbiona ze wszystkiego, łącznie z odzieżą. Zwiedzamy Caracas (zdj.3). Zwiedzanie prawdziwej Wenezueli rozpoczynamy od Gran Sabany - krainy złota, diamentów i wodospadów. Nic tak nie zachwyca w Wenezueli jak park narodowy Canaima z przepięknymi wodospadami. Nazwa Canaima to w języku Indian nazwa „Boga grzmotów”, co wspaniale odzwierciedla huk spadającej wody. Ogrom przemieszczających się mas wody budzi grozę i uświadamia człowiekowi jak mało znaczymy wobec potęgi natury. Nasza przygoda z Amazonią zaczyna się na rzece Caroni. Płynąc w kierunku wodospadu La Llovizna (zdj. 4,5) obserwujemy dziwne zjawisko. Płyną w jednym korycie dwie rzeki Orinoco i Caroni, jedna ciemna spływa z dżungli, druga jasna z gór i nie mieszają się ze sobą. Wyni-

ka to z różnej temperatury wody, gęstości i prędkości, wywołuje to bardzo ciekawy widok (zdj.6). Przed oczami ukazują się nam wyrastające z wody olbrzymie głazy, kaskady wodne i mnóstwo ptaków. Przed nami kolejne wodospady (zdj. nr 7-9), każdy budzi odmienne uczucia, niektóre grożą, inne imponują wysokością, a jeszcze inny - jak Wodospad Jaspisowy - zachwyca mieniącym się w słońcu czerwonym blaskiem kamieni, które ożywają pod wodą i aż proszą się by je poczuć pod stopami (zdj. na 20 stronie). Zażywamy kąpeli, cieszymy się słońcem i walczymy z muszkami puri-puri, które niemiłosiernie kłują mimo różnych środków i zabiegów, pozostawiając na ciele swędzące, trudno gojące się ranki. Chwilowo żegnamy Wenezuelę i cudowne wodospady, jeszcze tu wrócimy, a teraz lecimy do Brazylii po nową przygodę. Ucząc się geografii chyba nie zdajemy sobie sprawy z olbrzymich odległości jakie trzeba pokonać dla zwiedzenia tych zakątków świata. Aby zwiedzić Wenezuelę oraz zaledwie północną Brazylię będziemy latać aż osiem razy liniami lotniczymi. Lecimy na spotkanie z miastem Manaus – największym portem rzeczonym na zbiegu trzech największych dopływów Amazonki. Koniec XIX to niesamowity rozkwit portu, swój złoty okres zawdzięcza zapotrzebowaniu na kaczuk naturalny. Rozkwit miasta wiąże się z niesamowitym bogaceniem się miejscowej elity, gdzie panie wysyłały do Europy bieliznę do prania, rzekomo w delikatniejszych wodach. Zmieniający się poziom wód w rzekach, dochodzący do kilkunastu metrów, jest początkiem pływającego portu (zdj.11), zaprojektowanego przez angielskich konstruktorów. W kraju, gdzie człowiek żyje wśród wód i lasów tropikalnych, powstaje jedna z najsłynniejszych budowli południa - neoklasycystyczny gmach opery (zdj.12), w której gościły największe sławy operowe świata. Zwiedzamy miejscowy targ, na którym można kupić wszystko - począwszy od najdziwniejszych owoców po niezliczone gatunki ryb. W Amazonce żyje ponad 300 gatunków ryb, niektóre z nich dochodzą do wagi 300kg. Opuszczamy Manaus, czeka nas ▶

Zdj. nr 6. Spotkanie rzek

Zdj. nr 9. Wodospad Salto Yuruaní o żółtym kolorze z powodu zawartości teiny

Zdj. nr 10. Na spotkanie z Brazylią

Zdj. nr 11.

Zdj. nr 12. Gmach Opery w Manaus

Zdj. nr 13. Lodge dla turystów

Zdj. nr 14. Wioska na wyspie

Zdj. nr 15. Tak produkują gumę kauczkową

Zdj. nr 16. Most na rzece Rio Negro

Zdj. nr 17. Lecimy nad dżunglą amazońską

Zdj. nr 19. Tepui nazwany „leżącym Indianinem”

Zdj. nr 20. Wodospad Salto Sapo - „wodospad żab” - to pod tym wodospadem odczuliśmy potęgę natury

Zdj. nr 21. Wioska dla turystów prowadzona przez autentycznego Greka

Zdj. nr 25. Plaża nad morzem Karaibskim

Zdj. nr 24. Dżungla daje się nam we znaki

Zdj. nr 23. No coś nie każdy potrafi to zjeść

Zdj. nr 22. Pływające domy

► niespodzianka, będziemy mieszkać w wiosce, tzw. lodge, zbudowanej na skraju prawdziwej dżungli amazońskiej (zdz. 13), bez obawy - bezpiecznej dla turystów, za to bardzo tajemniczej. Nasz przewodnik, prawdziwy Indianin, zabiera nas do wioski indiańskiej na wyspie (zdz. 14,15). Wszystkie domy zbudowane są na palach, bowiem zmienny poziom wody często zalewa ich domostwa. Podstawą życia Indian jest uprawa warzyw oraz produkcja kuczuku. Jednym z podstawowych warzyw jest maniok, którego bulwy nieco przypominają nam ziemniaki. Z manioku produkują posypkę, coś w rodzaju bułki tartej, którą używa się jako dodatek do większości potraw, zwłaszcza fasoli stanowiącej podstawę wyżywienia. I znowu płyniemy, tym razem po Rio Negro, aż trudno uwierzyć, że to rzeka, gdzie okiem sięgnąć wszechobecna woda. Ruszamy dalej, pozostawiamy za sobą połów piranii, kajmany i rezerwat małp, czeka nas przelot awionetkami nad puszcza tropikalną (zdz. 17) i dalej nad wyżyną Gran Sabana. Przed naszymi oczami wyrasta płaskowyż o pionowych ścianach. To Tepui, najstarsze formy geologiczne na ziemi, są pozostałością prakontynentu – jeszcze sprzed podziału na kontynenty. Największe Tepui sięga 2800 m wysokości i nazywa się Roraima. Z niego to spływa wodospad Salto del Angel, najwyższy wodospad świata liczący ~980m. W języku miejscowych Indian Tepui to „domy bogów”, (zdz. 18,19) - oglądamy je z lotu ptaka, niestety jest zła widoczność, są spowite chmurami i mgłą. Przed nami kolejne wyzwanie, to wędrówka pod wodami wodospadu Salto Sapo (zdz.20). To nie przejęzyczenie, rzeczywiście wchodzimy pod wodospad. Przyklejeni plecami do ściany, mokrzy, a nad głowami masy spadającej wody. Rozpylone kropelki wody zatykają nozdrza, trudno złapać oddech, ślisko pod stopami. Targają nami sprzeczne uczucia – od paraliżującego strachu po niesamowite przeżycie czegoś fascynującego i niepowtarzalnego. Pływając po kanałach Orinoko, podziwiamy faunę i florę, odgłosy małp, krzykliwe papugi, podziwiamy kwiaty drzewa kakaowego. Nagle spada deszcz, teraz czujemy co

oznacza słowo „zenitalny”, jest po prostu pionowy i bardzo obfity. Jesteśmy mokrzy łącznie z bielizną, ale na szczęście jest ciepło. Zamieszkujemy w domkach na palach (zdz. 21), wprawdzie dla turystów, ale zbudowanych na wzór tradycyjnej miejscowej zabudowy. Płyniemy tam gdzie jest prawdziwe życie, lasy, bezkresne wody gdzie żyją rdzenni mieszkańcy – Indianie Warao – tzw. „ludzie rzeki”. Za dom służą im tratwy (zdz. 22), które są ruchomo połączone z palmami, ponieważ poziom wody jest zmienny, nawet o kilka metrów. Przed deszczami, które są pionowe i ciepłe, chroni dach z liści palmowych. Palma jest tu życiem, ona daje jedzenie (młode pędy i owoce), budulec na domy, pojemniki na żywność, materiał na ozdoby, a nawet pierwsze zeszyty dla dzieci. Odpowiednio przygotowana kora z młodej palmy pozwala na stawianie pierwszych liter. O remont domów też nietrudno, po prostu zrzuca się stary dach i robi nowy, palm tu dostatek. Brak pieniędzy zmusza ludzi do zdobywania jedzenia w różnych formach. Czy ktoś z tzw. cywilizowanego świata zjadłby takiego „robala”, jest tu spożywany jako produkt bardzo bogaty w białko (zdz.23) W ramach pomocy Indianom rząd ofiarował wioskom silniki „Yamaha” do łodzi, niestety nie pomyślano, że silnik nie pracuje na wodę (a szkoda, bo jest jej ogrom), a ropy brak. Nasz przewodnik proponuje nam króciutką wyprawę do prawdziwej amazońskiej dżungli. Jest całkiem mroczno, nieprzebyte gęszc roślin, gdzieś tam prześwituje tylko niebo, wilgotność 95%, trudno oddychać. Jesteśmy ubrani dla bezpieczeństwa w wysokie kalosze i płaszcze przeciwdeszczowe (zdz.24). Drogę przed nami torują maczetami Indianie. Po 30 minutach wszyscy mamy dość i marzymy o wydostaniu się z dżungli. To już koniec wyprawy po rzekach i wioskach Amazonii, wracamy do Caracas, a dalej lecimy na zasłużony odpoczynek na wyspę Margeritę. Czas na plażowanie i kąpiele słoneczne w przepięknym morzu Karaibskim (zdz.25). Niedługo koniec przygody, żegnaj Amazonio, wracamy stęsknieni do kraju – nie szkodzi, że u nas jesień.

Grażyna Borkowy

Zdj. nr 18. Tepui we mgle

„Wiecha – wicha – glajcha” po japońsku i nie tylko

Zgodnie z japońskim zwyczajem dotyczącym budowy, z okazji pierwszego wbicia łopaty, montażu pierwszego słupa, lub zakończeniu jakiegoś etapu robót organizowana jest ceremonia, która nosi nazwę Shihou – barai. Słowa te odnoszą się do kierunków świata. Ceremonia ma na celu zapewnienie budowniczym, że cała inwestycja zakończy się bezpiecznie i szczęśliwie.

Na budowie nowej fabryki NGK Ceramics w Gliwicach ceremonia odbyła się z okazji montażu pierwszego prefabrykowanego słupa o wysokości 25 m. Podczas ceremonii zaproszeni przedstawiciele inwestora i wykonawcy kolejno: skrapiali japońskim winem ryżowym, posypywali solą, a następnie ryżem grunt w czterech narożach zamontowanego słupa. W przypadku ceremonii pierwszego wbicia łopaty polewa się i posypuje grunt w czterech narożach projektowanego budynku. Wino ryżowe

jest ofiarowane Bogu, sól odgania złe duchy, a ryż jest symbolem owocnego rozkwitu tej inwestycji. W trakcie ceremonii uczestnicy wykonali również dwa ukłony - zanosząc prośbę do Boga żyjącego w okolicy, by stanął naprzeciw nich oraz dwa klaśnięcia w dłonie - zanosząc prośbę o spełnienie życzeń i modlitw. Na zakończenie modlitwy wykonano jeden ukłon wyrażający prośbę do Boga o opuszczenie miejsca ceremonii. Ceremonię prowadził japoński starszy kierownik projektu wyjaśniając poszczególne jej etapy, a zakończyło ją wykonanie wspólnej fotografii uczestników na tle słupa. Proces trwania budynku można porównać z życiem człowieka, ponieważ następują w nim kolejne etapy: projektowania, realizacji - budowania, użytkowania - eksploatacji i wycofania. Poszczególne momenty - jak wybór projektu, rozpoczęcie, czy zakończenie budowy - powinny być powodem do radości i wspólnego świętowania.

W Polsce zwyczaje i obrzędy ludowe obejmujące niegdyś wszystkie dziedziny życia, należą już dziś do przeszłości. Spotykamy się z nimi tylko na różnych imprezach folklorystycznych. Zwracamy uwagę na ich wizualną,

steatralizowaną formę, nie zastanawiając się nad ich genezą i znaczeniem w życiu naszych przodków. A obrzędowość ta ma skomplikowane i odległe w czasie korzenie. Związana z tradycją chrześcijańską, zawiera jednak wiele elementów o starym przedchrześcijańskim jeszcze pochodzeniu.

Rytm życia naszych przodków wyznaczały cykle przyrody. Uzależnienie bytu od sił natury, wnikliwa obserwacja otoczenia wykształciła obraz świata, w którym oprócz realnej rzeczywistości, istniał także świat inny, świat zjaw i duchów. Powstał obraz barwny i ciekawy, pełny tajemnic i symboli. Ich prawidłowe odczytanie, zapewnienie przychylności duchów miało zapewnić powodzenie w działaniach gospodarczych i w życiu osobistym. Obrzędy były w jakimś stopniu instrumentem, którym człowiek mógł we własnym przekonaniu oddziaływać na rzeczywistość i mieć wpływ na bieg wydarzeń. O ścisłym związku zwyczajów i wierzeń z przyrodą świadczy również bogata symbolika przyrodnicza towarzysząca poszczególnym świętom - zwierzęta i rośliny były ich nieodłącznym elementem.

Szczególną rolę w życiu i wierzeniach odgrywał dom. Był ośrodkiem życia rodzinnego, miejscem, w którym odbywały się najważniejsze wydarzenia w życiu człowieka. Był nie tylko budynkiem, był przede wszystkim symbolem,

miejscem bezpiecznego schronienia przed siłami świata zewnętrznego. Dlatego obrzędy i przesady dotyczące domu, a zwłaszcza jego budowy były bardzo bogate i wiele z nich zachowało się do dzisiaj, jak np. położenie kamienia węgielnego - nazwa pochodzi od węgla, czyli narożnika budynku, zawieszenia wiechy, itp.

Ważny był już wybór drzewa. Przy układaniu pierwszego wieńca budynku na końcach każdej belki wycinano krzyże. Na nich układano na każdym węgle zieleni ze święconego wianka, jajko, medalik i pieniążek.

Na Lubelszczyźnie miejsce zamieszkania starano się zabezpieczyć od kradzieży, pożaru czy sił nadprzyrodzonych. W otwory w węglach gospodarze kładli święcone zieleni, szczyptę soli, kruszynkę chleba, medalik oraz pieniążek z datą wystawienia chałupy. Złaz-

czone podwaliny kropione były przez księdza święconą wodą. Wszystko to miało chronić przed złymi mocami oraz zapewnić szczęście, spokój i powodzenie.

Na Kaszubach często dach kryto słomą. Przy budowie na dachu umieszczano wiechę - pęk słomy przybrany zielenią, kwiatami i wstążkami. Oznaczał nowość, nadzieję, życie i związek człowieka z naturą.

Zawieszenie wiechy oznacza zatknięcie pęku zielonych gałęzi, traw i kwiatów na dachu nowo wybudowanego domu, lub wieniec upleciony ▶

Tradycja wiechy znana była już w odległych wiekach, nawiązuje do niej wiersz z XVI wieku Jana z Kijana: „Wiecha na szynk”, niżej fragment wiersza:

*Kto by się chciał szynkiem bawić,
Taką wiechę ma wystawić:
W teperelach ugłaskaną,
W letniczek, w wianek ubraną.
Co by wzrokiem zabijała,
Gości sobie przywabiała.
Będą ustawicznie goście,
Tak w zapusty, jak i w poście.....*

z gałęzi. Znane jest również powiedzenie - „zatyka wiechę „pomiotło na żerdzi; na Górnym Śląsku wiecha zwana jest „glajchą”.

Uroczystość zawieszenia wiechy to tradycja budowlana. Zwyczajowo świętowano zakończenie ważnego etapu budowy domu, czyli położenie ostatniego elementu konstrukcji dachu. Na uroczystość wykonawca robót zapraszał wszystkich pracujących przy jego budowie oraz inwestora - osobę, która zleciła jego wybudowanie. Uroczystość rozpoczynało wciągnięcie na dach ostatniej krokwi i jej montaż. Przywilejem zlecającego budowę było przybicie ostatniego gwoźdźca mocującego tę krokiew. Następnie w najwyższym elemencie więźby mocowano wieniec albo przyozdobione drzewko. Uroczystość była okazją do podziękowania wszystkim uczestnikom przeprowadzonych prac za włożony w nie wysiłek i okazją do wspólnej zabawy. Tradycja nakazywała zebrany liczyć uderzenia młotka przy wbijaniu ostatniego gwoźdźca, inwestor miał obowiązek poczęstować kierującego pracami tyłoma kieliszkami alkoholu, ile razy uderzył młotkiem.

Obecnie przy realizacji dużych inwestycji uroczystość jest organizowana po zakończeniu prac związanych z wykonaniem konstrukcji obiektu. Wiecha jest mocowana najczęściej na najwyższym elemencie budowli, a jej wygląd tradycyjnie ma postać wieńca lub drzewka. Wykonawca robót zaprasza na uroczystość firmy pracujące przy realizacji inwestycji, projektantów, inwestora, a także przedstawicieli władz, na których terenie znajduje się budowa. Oprócz podziękowań za dotychczasową pracę, gratulacji dla wykonawcy za terminowe ukończenie tego etapu robót, uroczystość jest okazją do złożenia inwestorowi życzeń pomyślnego rozwoju firmy, a władzom rozwoju regionu.

Na budowie w Gliwicach wiechę, czyli zielone drzewko z białą czerwonymi wstążeczkami zawiesili słowaccy podwykonawcy po wykonaniu ostatniego fundamentu, tzw szklanki oraz polscy podwykonawcy po zamontowaniu ostatniego prefabrykowanego słupa.

Każda tradycja ma swoje głębokie korzenie, o których pamięć zadbali nasi ojcowie. Czy i my będziemy w stanie przekazać je naszym wnukom ?????

Oprac.: Urszula Kallik i Robert Świąs - kierownik budowy fabryki NGK Ceramics

Powstaje forum młodych ŚIOIB

W związku z wieloma głosami w dyskusjach przedjazdowych i zjazdowych, że należy wdrażać do działalności samorządu zawodowego inżynierów budownictwa młodą kadre techniczną spośród członków ŚIOIB – Prezydium Rady ŚIOIB podjęło działania, które mają na celu powołanie Forum Młodych Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Katowicach.

W dniu 3 października 2012r. w sali Domu Technika NOT w Częstochowie odbyło się pilotażowe spotkanie z przedstawicielami młodej kadry technicznej z Obwodu nr 2 w Częstochowie, jako spotkanie poprzedzające posiedzenie Forum Młodych ŚIOIB.

W spotkaniu udział wzięło 7 młodych członków ŚIOIB: Krzysztof Kucharski, Maciej Młodawski, Adam Panicz, Agnieszka Szurgot, Piotr Szleper, Artur Wieczorek i Konrad Złotkowski. Z naszej strony przedstawiliśmy młodym członkom ŚIOIB formy działalności Rady i organów ŚIOIB. Przedstawiliśmy zakres działalności komisji Rady ŚIOIB, w tym KPF i KDZ. Omówione też zostały dostępne na stronie internetowej regulaminy, Serwis Budowlany, serwis Polskich Norm, możliwość prenumeraty branżowych czasopism technicznych oraz organizowane integracyjne imprezy sportowe i konkursy fotograficzne. Młodzi dyskutowali o nurtujących ich problemach branżowych. We wszystkich głosach w dyskusji powtarzała się sprawa ustawy Prawo zamówień publicznych i przetargów, w których najniższa cena jako jedyne kryterium jest rażąca w porównaniu z kosztorysem inwestorskim i zaniża to poziom realizacji inwestycji, bo szuka się na każdym kroku oszczędności kosztem jakości robót, a młodzi nie mają tu nic do powiedzenia. Dyskutowano o cenach dumpingowych w przetargach, o braku regulacji w tej sprawie i generowaniu problemów w branży, o odpowiedzialności projektantów i o brakach w dokumentacji projektowej. Zwrócono nam uwagę na brak szerszej gamy norm branży elektrycznej. Jeśli chodzi o szkolenia, to brakuje szkoleń branżowych dotyczących obiektów inżynierskich, dróg i interpretacji Pzp. Dyskutowano również o problemie deregulacji zawodów związanych z budownictwem i jakie może to mieć następstwa po wprowadzeniu w życie.

Posiedzenie Zespołu Organizacyjnego Forum Młodych ŚIOIB odbyło się 6.11.2012r. w siedzibie ŚIOIB w Katowicach. W posiedzeniu udział wzięło 11 młodych członków ŚIOIB: Piotr Spiżewski, Adam Panicz, Andrzej Przybylski, Artur Wieczorek, Konrad Złotkowski, Ewa Witkowska-Kuśnier, Damian Pięta, Karol Cieśla, Agnieszka Orłowska, Marcin Makosz i Woj-

ciech Rdzak. Prezydium Rady ŚIOIB reprezentowali: przewodniczący Franciszek Buszka, wiceprzewodniczący Dorota Przybyła i Waldemar Szleper, skarbnik Czesława Bella oraz Zuzanna Królicka – dyrektor biura ŚIOIB. Pierwszą część posiedzenia poprowadził przewodniczący Rady ŚIOIB. Przedstawił krótko formy działalności Rady i organów ŚIOIB. Zapytał zebranych jaką widzą formę zorganizowania działalności młodych członków ŚIOIB. Zaproponowali, że najlepiej będzie spotykać się i działać w obwodach, a raz na jakiś czas spotykać się w Katowicach dla bezpośredniej wymiany doświadczeń i przedyskutowania zagadnień nurtujących młodych członków ŚIOIB. Zaproponowano utworzenie platformy internetowej, poprzez którą uczestnicy Forum będą mogli się bezpośrednio kontaktować. Dostęp do platformy będą mieli członkowie Zespołu Organizacyjnego Forum Młodych ŚIOIB, a potem wszyscy kolejni członkowie Forum. Spośród obecnych wybrano koordynatorów, którzy będą reprezentować obwody: Piotr Spiżewski – Obwód w Bielsku-Białej, Adam Panicz – Obwód w Częstochowie, Damian Pięta – Obwód w Gliwicach, Agnieszka Orłowska – Obwód w Katowicach, Wojciech Rdzak – Obwód w Rybniku. Głównym koordynatorem wybrano Damiana Piętę, który poprowadził dalszą część spotkania. Ustalono, że na początek członkowie Forum będą kontaktować się drogą internetową poprzez placówki terenowe oraz biuro ŚIOIB w Katowicach. Zachęcamy wszystkich młodych członków ŚIOIB do włączenia się w działalność Forum Młodych.

Kontakt z koordynatorami w obwodach: ptbielsko@slk.piib.org.pl; ptczestochowa@slk.piib.org.pl; ptgliwice@slk.piib.org.pl; ptrybnik@slk.piib.org.pl; biuro@slk.piib.org.pl (obwód Katowice).

Dorota Przybyła

Niezwykły zwykły inżynier

W Himalajach

W tym odcinku przedstawiamy pana Zygmunta Bindę z zawodu inżyniera elektryka, a z zamiłowania ratownika Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego. Dość należy, że uczestniczenie w działaniach GOPR-u nie jest jedyną pasją pana Zygmunta.

o zamiłowaniu do gór. Tutaj od szkolnego wieku uprawiał różne sporty: saneczkarstwo, narciarstwo, jazdę na rowerze, żeglarstwo i piesze wędrówki po górach.

W czasie studiów uprawiał turystykę i narciarstwo wysokogórskie, co zaowocowało przystąpieniem do egzaminów na ratownika GOPR. Wcale niełatwo zostać ratownikiem, bowiem po odbyciu intensywnego szkolenia, oprócz zdania egzaminów z teorii, należy wykazać się nie lada sprawnością fizyczną i posiadać co najmniej stopień pomocnika instruktora narciarstwa. W 1973 roku Zygmunt Binda po zdanych pomyślnie egzaminach uzyskał uprawnienia ratownika górskiego i został członkiem Grupy Beskidzkiej GOPR, a w 1978 roku po odbyciu szkolenia II stopnia otrzymał tytuł starszego ratownika.

Grupa Beskidzka, która w tym roku świętuje 60 –lecie swojego istnienia, działa na terenie Beskidu Śląskiego, Beskidu Żywieckiego - po Przełęcz Krowiarki pod Babią Górą, Beskidu Małego oraz zachodniej części Beskidu Makowskiego, ale mogą się zdarzyć wezwania z krajów sąsiadującymi z tymi rejonami: ze Słowacji lub Czech. Działalność ratownicza prowadzona jest przez cały rok. Najczęściej są to wezwania w celu poszukiwania zaginionych turystów, lub ofiar wypadków w czasie wędrówek po górach. Zimą dochodzi jeszcze pomoc kontuzjowanym narciarzom. Ratownicy są także wzywani do pomocy w czasie klęsk żywiołowych. Szlachetnymi celami GOPR-u jest pomoc w górach ludziom, których zdrowie lub życie jest zagrożone, zapobieganie

wypadkom w górach oraz ochrona środowiska górskiego. Zgodnie ze Statutem - GOPR opiera działalność na dobrowolnej pracy społecznej swoich członków, dlatego ratownicy GOPR zasługują na najwyższe uznanie. Dość należy, że na ratownikach kierujących wyprawami lub akcjami ratowniczymi spoczywa odpowiedzialność za ludzi, którzy w nich uczestniczą. To oni muszą ocenić ryzyko utraty członków grupy w przypadku akcji skazanej na niepowodzenie, np. z powodu gwałtownie zmieniających się warunków atmosferycznych. Działalność pana Zygmunta w GOPR trwa już prawie 40 lat. W tym czasie uczestniczył w licznych akcjach ratunkowych i zaliczył ponad dwanaście tysięcy godzin dyżurów w beskidzkich stacjach ratownictwa górskiego. Za rzetelne wykonywanie obowiązków w GOPR otrzymał dwukrotnie Złoty Krzyż Zasługi.

Zapytany o pamiętne zdarzenie opowiada, jak w czasie odbywania szkolenia lawinowego w Morskim Oku ogłoszono w Tatrach najwyższy stopień zagrożenia lawinowego. Wiązało się to z całkowitym zakazem opuszczania obiektów. Do schroniska dotarła informacja o zejściu lawiny z Opalonego Wierchu i zasypaniu dwójki turystów. Uczestniczył wtedy po raz pierwszy w akcji ratunkowej, co stanowiło praktyczne wykorzystanie wiedzy uzyskanej w czasie szkolenia.

Od lat jest pan Zygmunt miłośnikiem skituringu, narciarskiej wędrówki, która uprawiana poza popularnymi trasami narciarstwa alpejskiego pozwala na niezakłócone obcowanie z dziewiczą przyrodą. Charakterystyczną cechą wyposażenia skiturowego są foki oraz specjalne wiązania pozwalające na odpinanie pięty przy wchodzeniu pod górę i blokowaniu jej do zjazdu. Foki przypina się do nart od spodu by zapobiec ich cofaniu się w czasie pokonywania wzniesień.

Od 2000 roku uprawia także wspinaczkę wysokogórską. Uczestnicząc w wielu wyprawach wysokogórskich zdobył m.in. w Alpach Grossglockner i dwukrotnie Mont Blanc, a w Himalajach kilka czterotysięczników i sześciotysięcznik Island Peak, na który wspinał się w towarzystwie słynnego himalaisty Krzysztofa Wielickiego.

Po roku 2000 trenował intensywnie narciarstwo alpejskie, a o poziomie jego narciarskich umiejętności świadczą uprawnienia instruktora oraz wysokie lokaty w licznych zawodach narciarskich i skiturowych, tak-

APEL RATOWNIKA GOPR

Góry są piękne, ale bywają groźne. Dlatego wybierając się na górskie szlaki turystyczne lub narciarskie przynajmniej jedna osoba z grupy powinna posiadać naładowany telefon komórkowy z numerem ratunkowym **601 100 300 do GOPR i TOPR**. W przypadku zaginięcia w górach lub w razie nieszczęśliwego wypadku taki telefon może uratować komuś życie. **Oczywiście nade wszystko pożądanym jest zdrowy rozsądek i wiedza o podstawowych elementach turystycznego ekwipunku, jak: latarka, zapalki, podpałka do grilla, tabliczka czekolady, rękawiczki.**

że międzynarodowych. Zdobył m.in.: I miejsce w swojej grupie wiekowej w Ogólnopolskich Mistrzostwach Polski Energetyków w 2001 roku i trzykrotnie II miejsce w latach 2005, 2008 i 2011, I miejsce w Mistrzostwach Polski Amatorów w narciarstwie alpejskim w 2005 roku, w VII Zimowych Mistrzostwach w Ratownictwie Górskim I miejsce w kombinacji ratowniczej i II miejsce w konkurencji skialpinizm w 2006 roku, I miejsce w I Zawodach Narciarskich ŚLOIB w 2008 roku. Otrzymane w nagrodę puchary i inne pamiątki stanowią imponującą kolekcję.

Jeszcze jedną pasją, której poświęca czas poza okresem sportów zimowych jest turystyka rowerowa. Przejechanie w ciągu dnia kilkudziesięciu kilometrów nie jest dla niego problemem. Trasę 75 kilometrów przez 4 przełęcz w rejonie Babiej Góry pokonuje w 5 godzin, a w maratonie rowerowym w Krakowie zdobył w 2005 roku III miejsce.

Pasje, którym poświęca pan Zygmunt Binda swój czas wymagają „dobrze poukładanego dnia” i dobrej kondycji fizycznej i psychicznej, które szlifuje podejmując kolejne wyzwania.

Zapytany o nastawienie rodziny do takiego stylu życia odpowiada, że na szczęście może liczyć na wsparcie i wyrozumiałość członków rodziny, żony i dorosłych już dzieci, którzy częściowo podzielają jego pasję, przynajmniej w zakresie narciarstwa oraz turystyki górskiej i mają

w tych dyscyplinach określone osiągnięcia.

Spisana Maria Świerczyńska

Zygmunt Binda, inżynier elektryk - ukończył studia na Wydziale Elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach w 1973 roku. Od początku istnienia ŚLOIB jest jej członkiem, posiadając uprawnienia budowlane projektowe i wykonawcze. Od 1990 roku w ramach działalności gospodarczej projektuje lub pełni funkcje inspektora nadzoru, wcześniej te same funkcje pełnił pracując na etacie w państwowych firmach. Od niedawna jest formalnie emerytem, nie rezygnując jednak całkowicie z pracy zawodowej może więcej czasu poświęcić na realizację swoich pasji.

Czuje się bielszczaninem, aktualnie mieszka w Bystrzy, niedaleko Bielska. Miejsce urodzenia i zamieszkania po trosze tłumaczy jego zainteresowania i pasje od zawsze związane z górami.

W czasie spotkania z panem Zygmuntem w Bielsku – Białej rozmawiamy głównie o jego związkach z Górskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym GOPR, ale także

Dekoracja zwycięzców maratonu rowerowego w Krakowie

Zawody ratowników - jazda z toboganiem

Uczestnicy wyprawy na Island Peak (Zygmunt Binda - stoi w środku)

Przed wejściem na Island Peak (Zygmunt Binda - pierwszy z prawej)

Przejazd w czasie I Zawodów Narciarskich ŚLOIB

NIEZWYKŁY ZWYKŁY INŻYNIER

Konkurs fotograficzny „Fotografujemy Budownictwo – 2012”

Zakończyła się druga edycja konkursu fotograficznego Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa pn. „Fotografujemy Budownictwo - 2012”. Na konkurs 14 autorów nadesłało 48 prac. W dniu 7 października 2011 roku jury w składzie: Roman Karwowski – przewodniczący, Zuzanna Królicka – sekretarz oraz członkowie: Dorota Przybyła, Józef Kluska i Roman Hryciów - fotografik z Black Colour Studio w Bielsku Białej dokonało oceny nadesłanych zdjęć wg kryteriów wyboru zapisanych w § 4 Regulaminu konkursu fotograficznego i przyznało następujące nagrody:

I miejsce

II miejsce

W KATEGORII I „Budynki, budowle, budowy ze Śląska”

miejsce I
zdjęcie pod tytułem „*Stabilizacja*” (Autostrada A1), autor: Marcin Piowczyk

miejsce II
zdjęcie pod tytułem „*Prawdziwa śląska czerwień*” (Ściana kamienicy na osiedlu Nikiszowiec w Katowicach), autor: Paweł Rajtor

miejsce III
zdjęcie pod tytułem „*Stadion Miejski w Gliwicach*”, autor: Rafał Piernikarczyk

III miejsce

W KATEGORII II „Budynki, budowle, budowy z Polski”

miejsce I
zdjęcie pod tytułem „*Wieczna Ściana*” (Ruiny Kościoła Gotyckiego nad klifem w Trzemeszcu), autor: Paweł Rajtor

miejsce II
zdjęcie pod tytułem „*Warszawa da się lubić*” (Starówka – mury obronne nocą), autor: Ewa Dworska

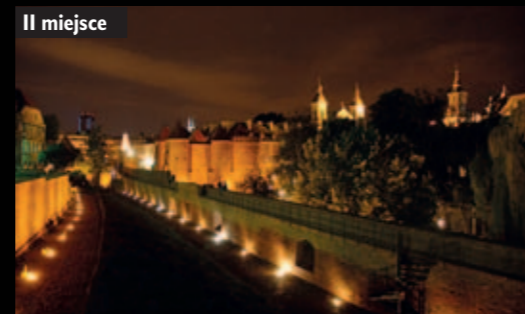
miejsce III
zdjęcie pod tytułem „*Toruńska nostalgia*” (Toruńskie stare miasto w okresie noworocznym), autor: Elżbieta Nowicka – Słowik

I miejsce

III miejsce

II miejsce

I miejsce

W KATEGORII III „Budynki, budowle, budowy ze świata”

miejsce I
zdjęcie pod tytułem „*Kamienny Most*” (Most nad Dunajem w Ratyzbonie), autor: Rafał Piernikarczyk

miejsce II
zdjęcie pod tytułem „*British Museum w Londynie*”, autor: Elżbieta Nowicka – Słowik

miejsce III
zdjęcie pod tytułem „*Statyczny ruch*” (Kolumnada w Katedrze św. Pawła w Londynie), autor: Piotr Wyrwas

II miejsce

III miejsce

Jury konkursu dodatkowo postanowiło przyznać trzy wyróżnienia

zdjęcie pod tytułem „*Wieża Zamkowa*” (Kamienna wieża zabudowana w XII lub XIII wieku na rzucie kwadratu - Cieszyn), autor: Kazimierz Kulawik

zdjęcie pod tytułem „*Za Szybą*” (Budowa Muzeum Historii Żydów Polskich w Warszawie), autor: Maria Świerczyńska

zdjęcie pod tytułem „*Kaskada wodna*” (Fragment systemu kaskad wodnych w parku Wilhelma w Kassel), autor: Ewa Dworska

Przewodniczący jury
Roman Karwowski

WYJAZD TECHNICZNO-TURYSTYCZNY NA TRASIE
ANGLIA-FRANCJA-LUKSEMBURG-NIEMCY-CZECHY

LONDYN

Już po raz piąty odbył się w dniach 3-9 września 2012r. wyjazd techniczny – szkoleniowy, przygotowany dla członków ŚIOIB przez zespół Oddziału Stowarzyszenia Elektryków Polskich w Częstochowie pod kierownictwem Zenona Panicza, tym razem - jak w tytule - do pięciu państw Unii Europejskiej. Pierwszy cel – Londyn.

Kanał La Manche pokonaliśmy tunelem o długości 70 m wykonanym z Calais do Folkestone. Oddany do użytku w 1994r. tunel jest jednym ze znaczących osiągnięć technicznych europejskich budowniczych. Tunel składa się z trzech „rur”. W dwóch skrajnych odbywa się transport kolejowy z trakcją elektryczną, trzecia - pomiędzy nimi, o mniejszej średnicy - służy dla pojazdów serwisowych, ma częste połączenia z zasadniczymi tunelami transportowymi. Autokary wjeżdżają na platformy wagonów. Samochody osobowe jadą na dwóch poziomach. Składy pociągowe z prędkością 130-160 km/h pokonują trasę podziemną w wyznaczonych rozkładem jazdy terminach. Jazda w jedną stronę trwa ok. 35 min.

Zwiedzanie Londynu rozpoczęliśmy od objazdu miasta autokarem. Zobaczyliśmy więc halę widowiskowo - sportową Millenium Dome zwaną „The O2” - awangardowa konstrukcja wiszącej areny o pojem-

ności 24 tys. widzów, miejsce niektórych konkurencji XXX Igrzysk Olimpijskich i Paraolimpiady, a poza tym hala koncertowa imprez muzycznych. Zadziwiającą budowlę z dachem bez podpór o rozpiętości 300m podtrzymuje 12 ok.100-metrowych masztów – była niedostępna do zwiedzania, również nowo wybudowane obiekty olimpijskie były niedostępne do zwiedzania z uwagi na aktualnie odbywające się konkurencje Paraolimpiady, ale robimy objazd autokarem wokół wioski olimpijskiej. Roztacza się stąd widok na wszystkie podstawowe obiekty: stadion, krytą pływalnię i wioskę olimpijską.

W pobliżu stadionu podziwiamy specjalnie wybudowaną wieżę widokową „Orbit” o wysokości 102 m i o fantastycznej pokrętej konstrukcji stalowej wymalowanej na czerwono ufundowanej przez Luksimi Mittala – hinduskiego potentata przemysłowego znanego na polskim rynku stali. Bardzo sympatycznym epizodem była reakcja londyńskiego policjanta „bobies”, który po rozpoznaniu grupy Polaków zaintonował „POLSKA BIAŁOCZERWONI”. Najdłuższym tunelem pod budynkami i Tamizą dotarliśmy do historycznej dzielnicy City of London. Ma tu swoje siedziby ponad 100 banków, domów maklerskich, firm konsultingowych i ubezpieczeniowych z całego świata. Wybudowano tu w ostatnich czasach wiele klasycznych wysokościowców, ale też „dziwolągi” z instalacjami na zewnątrz i o dziwnych kształtach jak „Ogórek” - 30 St.Mary Axe, ratusz w kształcie zdeformowanej beczki - London City Hall, „Strata Tower” w „groteskowym stylu golarki”

z turbinami wiatrowymi na skośnym szczycie, wyróżniający się The Shard - 310 m spiczasty monument, który ma być w tym roku ukończony oraz górujący nad miastem 130 m „wieniec z gondolami” London Eye. Wędrujemy wśród nich i podziwiamy jedne z bliska inne z oddali - po drugiej stronie Tamizy. Zabytkowe obiekty funkcjonują w tym nowoczesnym otoczeniu. Wrażenie robi Tower of London - jeden z najstarszych zabytków Londynu - twierdza zbudowana w XI w. przez Wilhelma Zdobywcę. Funkcję pałacową pełnił do XVII w. Był też więzieniem, miejscem kaźni (także koronowanych głów), arsenałem, mennicą i skarbcem. Dziś pozostała ta ostatnia funkcja – przechowywane są klejnoty koronne bezcennej wartości i część udostępniona jako muzeum, którego kustosze i strażnicy noszą tradycyjną malowniczą liberię. Na wschód od City znajduje się dzielnica portowa wielkich doków. Świetność tej części Londynu minęła w II połowie XX w. Masywne magazyny stały się zbędne. Przebudowano je na domy mieszkalne i biurowce z zachowaniem charakterystycznych zakątków z cumującymi jachtami przy nabrzeżach, wśród pięknych budowli Canary Wharf. Mijamy po drodze The Dickens Inn cały w kwiatkach zajazd - oberżę. Na nabrzeżu Tamizy mamy widok na Tower Bridge. Prezentuje się wspaniale jak przystało na wizytówkę miasta. Most zbudowano pod koniec XIX w. Wielkie przęsła mostu podnosiły się przepuszczając statki z towarami. Dzisiaj w Londynie funkcjonuje 28 mostów drogowych i kolejowych przez Tamizę, a ostatnio wybudowano kładkę dla pieszych, którą zbudował polski Mostostal z Chojnic.

Kolejna dzielnica – Westminster – zwiedzamy kompleks neogotyckich budowli, w którego skład wchodzi Pałac Westminsterski będący siedzibą

Parlamentu, wieża ze słynnym dzwonem Big Benem i największym w Anglii zegarem, kościół św. Małgorzaty oraz słynne Opactwo Westminsterskie i katedra Westminster Abbey. Opactwo jest miejscem koronacji królów Anglii od najdawniejszych czasów. Znajdują się tu groby królewskie oraz tablice pamiątkowe zasłużonych dla Anglii twórców, uczonych, polityków. Odwiedzamy słynny adres Downing Street 10 – siedzibę premiera. Zwiedzamy British Museum, w którego zbiorach znajdują się eksponaty dawnych kultur z całego świata. Na szczególną uwagę zasługuje ciekawa technicznie stalowo-szklana konstrukcja zadaszzenia dziedzińca – użyto tu projektu generatywnego z algorytmem dynamicznej relaksacji dla zoptymalizowania sił i wielkości paneli. Jest to przykład projektowania komputacyjnego - brzmi bardzo naukowo ale wygląda na lekką konstrukcję. Zwiedzamy National Gallery, która zawiera zbiory obrazów najwybitniejszych artystów XVI – XIX w., Muzeum Historii Naturalnej mieszczące się w specjalnie wybudowanym gmachu w stylu neogotyckim i Muzeum Techniki. ▶

Cała grupa - w tle The Shard

Wędrujemy do Socho, po drodze oglądamy gmach Opery, przechodzimy przez Covent Garden Market – oryginalną olbrzymią halę targowiskową. Socho jest synonimem handlu, przemysłu, kultury i rozrywki. Mieszczą się tu liczne kluby, dyskoteki, salony gry, puby, restauracje i bary, ale są też kompleksy kin, teatry, księgarnie, modne sklepy, firmy biznesowe. Zwiedzamy oczywiście „Chinatown” ze słynną Gerrard Street – centralną ulicą dzielnicy chińskiej. Odwiedzamy Piccadilly Circus, Trafalgar Square. Docieramy pod Katedrę pw. św. Pawła. Jest to jedna z największych katedr świata i największy kościół anglikański; 158 m długości i 108 m wysokości. Obecny wystrój klasycystyczny budowla uzyskała w wyniku przebudowy na przełomie XVII i XVIII w. Podziwiamy i ruszamy dalej. Pod Buckingham Palace w południe oglądamy zmianę warty gwardii królewskiej odbywającą się wraz z paradą straży królewskiej, na koniach i z orkiestrą. Stoimy w tłumie turystów na obrzeżu placu przed pałacem. Na środku placu figuruje pozłacany pomnik królowej Wiktorii, która rozbudowała w XVIII w. ten pałac i przeniosła do niego rezydencję królewską. W Hyde Park – parku królewskim założonym w XVI w. przez Henryka VIII zaglądamy do Spiker Corner – miejsca gdzie każdy może wypowiadać się publicznie na każdy temat byle mówca stał na jakimś podwyższeniu i nie obrażał rodziny królewskiej. Warto dodać kilka słów o komunikacji londyńskiej. Główną rolę w komunikacji

miejskiej odgrywa metro. Najstarsze na świecie, najdłuższe - ok. 400 km linii, z tego 1/3 pod ziemią; 268 stacji. Uzupełnia je sieć szybkiej kolei podmiejskiej i komunikacja autobusowa. Słynne londyńskie czerwone „piętrusy” od 1910r. tworzą swoisty koloryt ulicy londyńskiej. Pojemne, zwrotne, dobrze radzą sobie w zatłoczonej aglomeracji i nie zmienionej od lat płatacinie niezbyt szerokich ulic. Całość uzupełnia system taksówek. Miejsce zamieszkania w Londynie należało również do „osobliwych”, ponieważ było w dzielnicy Wembley, kilkadziesiąt metrów od słynnego stadionu, który po ostatniej przebudowie robi wrażenie na wychodzących z pobliskiej stacji metra.

Zostawiamy za sobą Londyn i tunelem wyruszamy do Francji, aby o oznaczonej godzinie zameldować się w elektrowni atomowej Gravelines znajdującej się na wybrzeżu Normandii, w prefekturze La Manche. Jest to największa obecnie na świecie elektrownia z największą jednostką wytwórczą 1600 MW z reaktorem najnowszej generacji „EPR” (European Pressurized water Reaktor) zaprojektowany przez EDF i Areva we współpracy z Niemcami. Tu zaznaczyć należy, że w kosztach energii z góry przewiduje się także odpis na koszty bezpieczeństwa, ochrony środowiska i likwidacji wyeksploatowanych jednostek, jak i koszty zarządzania odpadami radioaktywnymi (m.in. kondycjonowanie na tzw. MOX do powtórnego użycia). Tych i wiele innych szczegółów dowiedzieliśmy się z prezen-

tacji dyrektora ds. bezpieczeństwa elektrowni. Każda elektrownia jądrowa przesyła okolicznym gminom comiesięczne zestawienie z przeprowadzonych kontroli radiologicznych oraz zdarzeń i wypadków zaistniałych w instalacjach, których klasyfikacja w skali międzynarodowej INES wynosi od 0 do 7, a w ciągu ostatnich 30 lat nie przekroczyła „1” („7” - to Czarnobyl i Hokkaszima). Dane z monitorowania tych obiektów dostępne są w internecie. W kraju tym pracuje kilkanaście elektrowni jądrowych, a łączna moc wytworzonej energii stanowi 87,1 % bilansu energetycznego państwa. Generalnie społeczeństwo jest przekonane o pełnym bezpieczeństwie nuklearnym.

Kolejny etap podróży – Luksemburg. Zwiedzamy miasto i podziwiamy katedrę Notre Dame Luksemburg, zabudowania starej części miasta z niektórymi charakterystycznymi pomnikami, most Charlotty tzw. „czerwony” - ciekawa budowla ok.70 m nad doliną, w której tętni życie części miasta. Dalej podziwiamy nowoczesne budowle w dzielnicy Kirchberg, gdzie ma siedzibę szereg instytucji Unii Europejskiej.

Kolejny celu podróży to Muzeum Techniki w Sinsheim w Badenii w Niemczech. Mamy piękny widok na zawieszono wysoko jakby startowały największe naddźwiękowce pasażerskie: Concorde (Foto 13) i Tu 144 oraz szereg innych samolotów wycofanych już z eksploatacji. Wszystko to oryginały przystosowane do zwiedzania wewnątrz przy pomocy specjalnie dosto-

sowanych pomostów i schodni. W pawilonach wyeksponowano tematycznie środki komunikacji lądowej, awiacji i rodzaje napędów parowych, elektrycznych i motorowych. Są więc najstarsze i najnowsze ekspozyty przedstawiające historię rozwoju danej dziedziny techniki. Szczególnie bogato reprezentowane są samochody i motocykle. Są też oryginalne lokomotywy - można do nich wsiąść, jedna nawet porusza kołami wydając też odgłosy sapiącego parowozu. Pobudza wyobraźnię swym ogromem silnik okrętowy. Są silniki elektryczne od zarania powstania do np. maszyny wyciągowej. Zobrazowano też rozwój historyczny takich dziedzin techniki jak: maszyn do szycia, fisharmonii - grających automatów, wózków dziecięcych, ubiorów na kanwie manekinów rodzin znanych postaci przedstawiających odpowiednią epokę. Na koniec wyeksponowane automaty okresowo wykonujące szereg skomplikowanych prac, do których są przeznaczone.

Ostatni obiekt to największy aquapark Cestlice pod Pragę w Czechach - z falą morską, jacuzzi w różnej formie i licznymi zjeżdżalniami.

Wszyscy uczestnicy wyjazdu otrzymali zestaw informacji o zwiedzanych obiektach w wersji elektronicznej na CD. Materiał ten członkowie mogą otrzymać w biurze ŚIOIB.

Tekst: Zenon Panicz, Henryk Anders

Foto: Elżbieta Nowicka Słowik, Andrzej Formowicz, Zenon Panicz, Maria Świerczyńska

Rejs po Adriatyku – 2012

W dniach od 01 do 08 września br. odbył się żeglarski rejs wzdłuż wybrzeży Chorwacji. Płynęliśmy jachtem „Bavaria 36” (62 m² powierzchni żagli) w ośmioosobowym składzie (sternik – dysponent jachtu oraz 7 załogantów, członków ŚIOIB) na trasie od Zadaru, poprzez Biograd, Skradin w Narodowym Parku rzeki Krka, Szybenik, do Splitu i z powrotem, poprzez Maslinicę, Primoszten do Zadaru. Przepłynęliśmy w sumie ok. 200 mil morskich. Jako reprezentanci Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa mieliśmy jednakowe koszulki z logo ŚIOIB, a na wancie powiewała flaga Izby.

W trakcie rejsu zwiedziliśmy malownicze miejscowości turystyczne i historyczne, m.in. starożytny Split - drugie co do wielkości miasto Chorwacji, z pozostałościami budowli z okresu Cesarstwa Rzymskiego, w którym cesarz Dioklecjan zbudował swoją rezydencję, starożytny Zadar - piąte co do wielkości miasto kraju, z szeregiem zabytkowych obiektów sakralnych i publicznych, Szybenik – jedno z największych i najlepiej zachowanych średniowiecznych miast Chorwacji, objęty patronatem UNESCO, jako część światowej kultury i historycznego dziedzictwa, Park Narodowy

Krka, który obejmuje dolny bieg rzeki Krka, aż do jej ujścia do morza. Rzeka Krka, ze swoimi siedmioma wodospadami, z barierami osadów wapiennych, jeziorami i wysepkami, stanowi przyrodniczy fenomen krasowy. Największy z wodospadów Skradinski Buk to przepiękny, kaskadowy wodospad o długości 800 metrów i różnicy wysokości między najniższym i najwyższym punktem 45,7 m. W jego pobliżu znajdują się ruiny pierwszej w Chorwacji elektrowni wodnej. Rozpoczęła ona pracę 28 sierpnia 1895 roku, dwa dni później od słynnej elektrowni na wodospadzie Niagara. Obie elektrownie były

Most na rzece Krka

Wodospad na rzece Krka

dziełem wybitnego Chorwata, jakim był Nikola Tesla. Brzegi rzeki łączy kilka nowoczesnych, smukłych, łukowych mostów żelbetowych. Cały park jest niezwykle malowniczy, porośnięty lasami, poprzecinany wapiennymi kanionami, cechuje go niezwykle bogactwo rzadkiej flory i fauny. W zwiedzanych miastach, obok starożytnych budowli, powstało wiele obiektów o ciekawej, nowoczesnej architekturze, z powodzeniem wkomponowanych w istniejące otoczenie.

Rejs był udany pod względem organizacyjnym i dostarczył wielu wrażeń jego uczestnikom, do-

piśla pogoda i dobre towarzystwo. W przyszłym roku planowane jest zorganizowanie podobnego rejsu w liczniejszej obsadzie (2-3 jachty, 14-21 osób). Zapraszamy już teraz koleżanki i kolegów do zgłaszania w sekretariacie Izby zamiaru uczestniczenia w rejsie. Względy organizacyjne wymagają wcześniejszego skompletowania załóg jachtów. Przewidywany termin siedmiodniowego rejsu w czerwcu lub we wrześniu 2013 r. Więcej szczegółów zostanie podanych w następnym numerze Informatora.

Zbigniew Dzierżewicz

Split - panorama miasta

Bandera w górę - ruszamy w rejs

Bandera

Fragment turbiny z pierwszej elektrowni wodnej na rzece Krka

Załoga

Bandera w dół, wszystko co dobre szybko się kończy

Szkolenie OROZ i OSD

W dniach 18 – 20 października 2012 odbyło się w Sromowcach Niżnych w gminie Czorsztyn kolejne szkolenie dla członków zespołów Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej i Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych Izby Polskiej Południowej. Tym razem szkolenie zorganizowała Małopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, a uczestniczyli w nim rzecznicy i sędziowie z Okręgowych Izb Inżynierów Budownictwa: Dolnośląskiej, Opolskiej, Śląskiej, Małopolskiej i Podkarpackiej oraz kilku zaproszonych gości - przedstawicieli okręgowych rad izb uczestniczących w szkoleniu; zespół Krajowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej reprezentował Waldemar Szleper – KROZ koordynator. Zajęcia prowadziła pani Jolanta Szewczyk radca prawny z Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Szkolenie odbywało się w formie wykładów oraz warsztatów. Zwłaszcza warsztaty - praca w grupach nad wnioskiem lub improwizowane posiedzenie sądu dyscyplinarnego - znakomicie aktywizowały uczestników. Dużo czasu poświęciła pani mecenas technice przeprowadzania postępowania dowodowego. Była możliwość omówienia w szczególności postępowań rzeczników i sędziów, ze zwróceniem uwagi na ewentualne błędy popełniane w tych postępowaniach. Sposób prowadzenia zajęć został wysoko oceniony przez słuchaczy, a przez panią mecenas - poziom umiejętności osób uczestniczących w warsztatach.

Po zajęciach szkoleniowych odbyły się posiedzenia zespołu OROZ oraz OSD ze Śląskiej Izby.

Posiedzenie OSD

Posiedzenie OROZ

W drugim dniu szkolenia, w czasie wycieczki na zaporę wodną i do elektrowni w Niedzicy, uczestnicy zwiedzili pomieszczenia technologiczne elektrowni wodnej wraz z podziemnym tunelem kontrolnym zapory wykutym w skale pod wodą i pod nasypem zapory. Orowadzający przewodnik przekazał interesujące informacje o budowie elektrowni i trudnych warunkach gruntowych w miejscu jej lokalizacji oraz o szczegółach funkcjonowania obiektu.

Maria Świerczyńska

KOMUNIKAT

O SKŁADKACH CZŁONKOWSKICH I OPŁACIE ZA OBOWIĄZKOWE UBEZPIECZENIE OC W ROKU 2013

Członkowie Izby, którzy okres ubezpieczenia rozpoczynają 1 stycznia 2013 roku i później, opłacają roczną składkę w wysokości 79 zł (składka ponownie obniżona). Członkowie, którzy w roku 2012 nadpłacili opłatę ubezpieczeniową o kwotę 13 zł wnoszą opłatę pomniejszoną o tę kwotę. Wysyłane druki przelewów będą uwzględniały powyższe zmiany. Opłatę na ubezpieczenie OC należy regulować łącznie z składką na Izbę Krajową.

SKŁADKI CZŁONKOWSKIE

Składki członkowskie w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa w roku 2013 są następujące:

- na **okręgową izbę**, płatne jednorazowo za 12 m-cy 348 zł lub w dwóch ratach po 174 zł każda (za 6 miesięcy)
- na **Krajową Izbę** 6 zł/miesiąc, płatne jednorazowo za cały rok 72 złotych.

Członkowie, którzy opłacili w roku 2012 składki (zarówno na okręgową jak i Krajową Izbę) które obejmowały również miesiące w roku 2013, przy najbliższej płatności będą zobowiązani do wyrównania należnych składek do wysokości obowiązującej w roku 2013. Wielkość dopłaty będzie zależała od liczby miesięcy, których dopłata dotyczy.

Członkowie PIIB w przesyłce czasopisma „Inżynier Budownictwa” otrzymują blankiety płatnicze. Na blankietach wydrukowano wszystkie niezbędne informacje. W przypadku zlecenia płatności drogą elektroniczną należy w dyspozycji umieścić wszystkie dane znajdujące się na drukach.

Składka na ubezpieczenie powinna być zapłacona co najmniej 15 dni przed końcem poprzedniego okresu ubezpieczenia. Podane na drukach numery kont są indywidualne (każdy członek posiada własne wirtualne konto), dlatego też prosimy o niedokonywanie opłat za kilka osób na jedno wirtualne konto.

Na stronie internetowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa www.piib.org.pl w zakładce „Lista członków” został uruchomiony serwis umożliwiający wydruk spersonalizowanych blankietów opłat na rzecz Izby oraz ubezpieczenia OC.

INFORMACJA O SZKOLENIACH

ŚIOIB wspiera swoich członków w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych przez dofinansowywanie imprez szkoleniowych. Zasady dofinansowania szkoleń stanowią Załącznik do Regulaminu Komisji Doskonalenia Zawodowego, znajdującego się na stronie internetowej Izby w zakładce: **Działalność statutowa izby - Statut, Kodeks, Regulaminy**. Każdy uczestnik - czynny członek ŚIOIB - może otrzymać dofinansowanie w wysokości nie wyższej niż:

Lp.	Rodzaj szkolenia	Wysokość dofinansowania
1	Konferencja tematyczna - wielodniowa	400 zł/os*
2	Konferencja tematyczna - jednodniowa	160 zł/os*
3	Szkolenie seminaryjne	80 zł/os
4	Wykład	40 zł/os

Dofinansowanie konferencji i warsztatów jest limitowane.

Przysługuje:

- 1 x w roku** - do konferencji wielodniowej, albo
- 2 x w roku** - do konferencji jednodniowych lub warsztatów.

* nie więcej niż 50% kosztów uczestnictwa

Szczegółowa Informacja o szkoleniach znajduje się na stronie internetowej naszej Izby: www.slk.piib.org.pl w zakładce Seminaria i Konferencje.

III MISTRZOSTWA BUDOWLANYCH I ARCHITEKTÓW

W drugiej połowie maja odbędą się na trasie wokół Klasztoru Jasnogórskiego **III Mistrzostwa Budowlanych i Architektów w biegu na 10 km**, w ramach 5 biegu Częstochowskiego. Patronat honorowy objęli - Prezydent Miasta Częstochowa i Przeor Jasnej Góry, a wśród organizatorów jest między innymi przez naszą izbę oraz PZITB Oddział w Częstochowie.

Bieg Częstochowski w poprzednim roku ukończyło 771 osób, a **II mistrzostwa Budowlanych i Architektów** 68 osób (61 mężczyzn i 7 kobiet). Jest to o 45% więcej niż w poprzednim roku.

Więcej informacji o biegu będzie można uzyskać w Placówce Terenowej Śląskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Częstochowie, ul. Kopernika 16/18 p. 17 (tel. 34 3244396), mail: bdpiib@op.pl. Oraz na stronie izby www.slk.piib.org.pl

ZAPRASZAMY DO WZIĘCIA UDZIAŁU W IMPREZIE.

POLSKI ZWIĄZEK INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW BUDOWNICTWA

Oddział Małopolski w Krakowie
przy współpracy Oddziałów:
w Bielsku Białej, Gliwicach i Katowicach

zaprasza
projektantów i wykonawców z całego kraju
do Kompleksu Hotelowego STOK w Wiśle
w dniach 5-8 marca 2013
na

**XXVIII OGÓLNOPOLSKIE
WARSZTATY PRACY
PROJEKTANTA
KONSTRUKCJI** **Wisła 2013**
GEOTECHNIKA

kontakt:

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa
WPPK 2013
Oddział Małopolski w Krakowie
31-113 Kraków, ul. Straszewskiego 28, tel. 12 422 30 83
wppk@pzitb.org.pl

tematyka:

- zagadnienia prawne w projektowaniu geotechnicznym
- dokumentowanie geologiczno-inżynierskie i badania geotechniczne w praktyce polskiej i europejskiej
- Eurokod 7 w projektowaniu obiektów budowlanych
- doświadczenia z realizacji głębokich wykopów i posadowień wysokich budynków
- budowa nasypów budowlanych, drogowych i hydrotechnicznych, w tym wałów przeciwpowodziowych
- metody wzmocnienia gruntów
- badania i zabezpieczanie osuwisk
- modelowanie numeryczne, zaawansowane analizy projektowe
- problemy geotechniczne w praktyce

program obejmuje:

- wykłady zamówione u autorów wywodzących się z renomowanych uczelni, instytutów, biur i pracowni projektowych,
- referaty opracowane przez kadrę techniczną przodujących firm wykonawczych i produkcyjnych,
- dyskusje tematyczne zainspirowane wygłoszonymi wykładami i referatami,
- prezentacje firm oferujących nowe technologie, materiały i sprzęt dla budownictwa oraz oprogramowanie komputerowe,
- prezentacje wydawnictw technicznych i naukowych,
- kameralne spotkania specjalistyczne i promocyjne.

Problematyka Warsztatów prezentowana w formie wykładów i seminariów w pełni odpowiada kryteriom zawodowego szkolenia specjalistycznego i spełnia oczekiwania członków samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, dotyczące stałego doskonalenia.

Warsztaty Pracy Projektanta Konstrukcji spełniają wymogi określone w systemach zapewnienia jakości i zarządzania jakością w przedsiębiorstwach zgodnie z normami serii PN-ISO 9000.

Uczestnicy Warsztatów otrzymają zaświadczenie o odbyciu specjalistycznego szkolenia zawodowego.

Więcej informacji na stronie

www.wppk.pzitb.org.pl

PATRONAT HONOROWY NAD WARSZTATAMI OBJĘŁY:
POLSKA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA, ŚLĄSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA, MAŁOPOLSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA.

VI ZAWODY NARCIARSKIE W KATEGORII ŚLALOM-GIGANT

Zawody odbędą się w dniu 02.02.2013, w godz. 9:00 – 12:00
na stoku „Cieńków” w Wiśle Malince, w różnych kategoriach wiekowych.

Koszty uczestnictwa w zawodach:

- 20 zł od osoby – członek Izby, 30 zł od pozostałych osób. W ramach tej kwoty uczestnik otrzyma bon na gorący posiłek
- Koszty przejazdów wyciągami

Zgłoszenia telefoniczne: 33/ 8100474, 8100486

lub e-mail: ptbielsko@slk.piib.org.pl

z podaniem: nr PESEL, adresem, nr SLK, nr telefonu, a dla członów rodzin stopień pokrewieństwa

Organizatorzy przewidują liczne niespodzianki. Szczegółowe informacje zostaną przekazane zainteresowanym w terminie późniejszym, a także zostaną umieszczone na stronie internetowej ŚIOIIB.

Wiceprzewodniczący Rady ŚIOIIB
Józef Kluska

Nr	Typ	Długość [m]	Wysokość różnicowa [m]	Przebiegniętych kilometrów
A	Wyciąg krzesełkowy	1000	196	2000
B	Wyciąg taborowy	350	70	600
C	Wyciąg taborowy	100	27	600
D	Wyciąg krzesełkowy	50	8	300
E	Wyciąg krzesełkowy	100	8	200
F	Wyciąg krzesełkowy	220	20	300

SEZON NARCIARSKI TUŻ ... TUŻ ...

Jako Przewodnicząca Komisji Doskonalenia Zawodowego ŚIOIIB
zapraszam wszystkich chętnych do

NARCIARSKIEJ AKADEMII BUDOWNICTWA /NAB/

ŚIOIIB od pięciu lat organizuje zawody narciarskie w slalomie gigancie w kilku kategoriach wiekowych. Z naszą kolejną propozycją chcemy trafić do wszystkich, którzy już jeżdżą lub chcą jeździć na nartach. ŚIOIIB w porozumieniu z działającą od 21lat Szkołą Zdrowia, prowadzoną przez dr Lecha Powolnego, wieloletniego dydaktyka Katowickiej AWF, zapewniającą kadre licencjonowanych instruktorów narciarstwa i snowboardu – zamierza zorganizować w terminie od 23. lutego /sobota/ do 3.marca 2013r. /niedziela/ wyjazd narciarski do Ravascletto do Włoch w regionie Friuli-Wenecja Julijska, tuż u podnóża góry Zoncolan. Kompleks narciarski oferuje ok. 50 km tras do uprawiania narciarstwa zjazdowego. Trasy dostosowane są do potrzeb oraz umiejętności wszystkich narciarzy, zarówno tych początkujących jak również dla zaawansowanych koneserów białego szaleństwa. Szkoła Zdrowia zapewni szkolenie narciarskie lub snowboardowe, które będzie prowadzone przez uprawnionych polskich instruktorów, w różnych grupach zaawansowania. Na zakończenie zostaną zorganizowane zawody o Puchar przewodniczącego ŚIOIIB. Hotel wyposażony jest w centrum odnowy biologicznej z krytym basenem, sauną, łaźnią turecką, jacuzzi, siłownią. Jest duża sala konferencyjna, w której zamierzamy przeprowadzić szkolenie na tematy związane z budownictwem. Myślę, że NAB wraz z naszą ofertą szkoleniową wpisze się do kalendarza działań Komisji Doskonalenia Zawodowego.

Szczegóły będą zawarte i aktualizowane w ofercie na naszej stronie
www.slk.piib.org.pl

Kontakt w ŚIOIIB:
szkolenie@slk.piib.org.pl, Tel. 32 608 07 22 lub SZKOŁA ZDROWIA,
lech@szkolazdrowia.com.pl tel. +48 602 178 208, fax.32 254 72 39
www.szkolazdrowia.com.pl

ZAPRASZAM WSZYSTKICH CHĘTNYCH
Elżbieta Nowicka-Słowik

ZAPRASZAM WSZYSTKICH CHĘTNYCH
Elżbieta Nowicka-Słowik

Rada Programowa
Roman Karwowski (przewodniczący),
Tadeusz Mika, Dorota Przybyła,
Waldemar Szleper

Zespół redakcyjny
Henryk Anders, Janusz Krasnowski,
Maria Świerczyńska

**Biuro Śląskiej Okręgowej Izby
Inżynierów Budownictwa w Katowicach**
40-026 Katowice ul. Podgórna 4
tel/fax: 32 255 45 52; 32 608 07 22
skrytka pocztowa 1068
www.slk.piib.org.pl
e-mail: biuro.slk@piib.org.pl

Godziny pracy:
poniedziałek, wtorek, środa, piątek
9.00 - 15.00, czwartek 11.00 - 18.00
Obsługa prawna członków Izby:
czwartek od 13.00 do 16.00

Placówka terenowa w Bielsku-Białej
43-300 Bielsko-Biała, ul. 3-go Maja 10,
pokój nr 15
tel: 33 810 04 86; tel/fax: 33 810 04 74
e-mail: ptbielsko@slk.piib.org.pl

Godziny pracy:
poniedziałek - piątek
od 8.00 do 16.00

Placówka terenowa w Częstochowie
42-200 Częstochowa,
ul. Kopernika 16/18, pokój 17
tel/fax: 34 324 43 96
e-mail: ptczestochowa@slk.piib.org.pl

Godziny pracy:
poniedziałek, wtorek, czwartek, piątek
od 8.00 do 16.00
środa od 10.00 do 18.00

Placówka terenowa w Gliwicach
44-100 Gliwice, ul. Dubois 16
pokój, nr 3 i 7
tel/fax: 32 231 13 27
e-mail: ptgliwice@slk.piib.org.pl

Godziny pracy:
poniedziałek od 15.00 do 18.00
wtorek - piątek od 9.00 do 13.00

Placówka terenowa w Rybniku
44-200 Rybnik,
ul. Jankowicka 23/25 III p.
tel/fax: 32 756 95 55
e-mail: ptrybnik@slk.piib.org.pl

Godziny dyżurów:
wtorek i czwartek od 15.00 do 17.00

Szczegóły o dyżurach członków
Prezydium i Przewodniczących Organów
dostępne są na stronie www.slk.piib.org.pl

Skład komputerowy, projekt, reklama

Creative in Creation
kontakt@creative-in-creation.pl
tel. 797 343 749

POZOSTAŃĄ
W NASZEJ
PAMIĘCI
Non omnis moriar

Cezary Arak
Jerzy Barcicki
Henryk Dworaczek
Stanisław Froch
Tadeusz Gajda
Jerzy Giernacki
Gerard Konkół
Ireneusz Nesteruk
Waldemar Polis
Zdzisław Prączak
Edward Sajewicz
Jerzy Seifert
Edward Szwejsa

PREFABRYKATY Z POLIMEROBETONU

01 Studnie systemowe i zbiorniki o przekroju kołowym w zakresie średnic DN500 - DN3200mm,

02 Rury kanalizacyjne do metod bezwykopowych, o przekroju kołowym w zakresie średnic DN150 - DN2600mm,

03 Studnie i zbiorniki wielokątne,

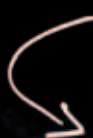
04 Rury o przekroju jajowym oraz V-kształtnym do metod wykopowych i bezwykopowych,

05 Rury kanalizacyjne do metod wykopowych, o przekroju kołowym w zakresie średnic DN150 - DN2600mm,

06 Wyłożenia korony bieżni osadników,

07

Segmenty do renowacji kolektorów i komór o każdym przekroju gwarantujące szczelność, odporność chemiczną oraz przejmujące obciążenia starego kanału.

3290 x 2790 x 1200 mm
segmenty do renowacji

TGJ Sp. z o.o.
ul. Szyby Rycerskie 4
41-909 Bytom
tel.: 32/ 757 62 54
fax: 32/ 725 43 75
tgj@grupainpro.pl